76STE JAARGANG No. 10039 DINSDAG 10 FEBRUARI 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 28 - 29 Telefoon: Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

Volgens „DE TELEGRAAF":

Op Curacao is men bezorgd over de PERSVRIJHEID

Den Haag. — Het Franse Persbureau A.F.P. meldt, dat de regering van de Nederlandse Antillen besloten heeft geen werkvergunning meer te verschaffen aan Nederlandse journalisten, die in de Antillen willen werken, zolang er geen wet bestaat, die het mogelijk maakt hen in geval van een konflikt met de autoriteiten uit te zetten.

Zo heeft een Nederlands Journalist, die voor de functie van hoofdredacteur van het op Curaçao verschijnende dagblad „Amigoe di Curaçao" gepolst was, geen werkvergunning gekregen.

Deze beslissing is het gevolg van een uitzettingsaffaire, die teruggaat tot 1956 en nog steeds van zich doet spreken: Die van de Nederlandse journalist A. de Wit, Die als redakteur van de Beurs- en Nieuwsberichten het regeringsbeleid hevig aanviel. Een regeringsgezinde, politieke groep kocht toen dit dagblad alsmede het ochtendblad „Today" en de „Arubaanse Courant, die eveneens oppositie voerden. Het enige oppositieblad, dat thans is overgebleven, is juist de „Amigoe di Curaçao".

Het Nederlandse dagblad de Telegraaf, waaran A.F.P. Dit bericht ontleent, stelt vast, dat men op Curaçao bezorgd is over de persvrijheid in het land.

Op dag der ambtsaanvaarding van Betancourt

Volgens Venezolaanse kranten bestaat er uitgebreid plan voor verwekken van onlusten

Caracas. — Alle officiële ontkenningen ten spijt blijven in Venezuela de kranten gewag maken van geruchten over een uitgebreid plan voor het verwekken van onlusten op 13 februari, de dag der ambtsaanvaarding van president Betancourt, wiens sukses bij de verkiezingen in december te Caracas een golf van ontevredenheid deed ontstaan. De voorlopige Venezolaanse regering heeft uitgebreide veiligheidsmaatregelen getroffen en de Nationale Garde heeft bevel gekregen, elke poging tot een demonstratie met geweld te verhinderen.

Intussen heeft president Betancourt overleg gepleegd met de leiders van de Republikeinse Democratische Unie (URD) en van de Christelijk-Sociale partij (de Copei) over de vorming van het kabinet. **Men schijnt echter nog ver van overeenstemming af te zijn.**

Betancourt is geporteerd voor een regering van nationale eenheid. Hij heeft daartoe voorgesteld twee ministerportefeuilles en drie gouverneursposten voor elk der drie partijen U.R.D., Copei en A.D. (de democratische actie, de partij van de president).

De overige portefeuilles en gouverneursplaatsen zouden dan moeten worden bezet door niet-politieke figuren. Doch de leiders van de URD en van de Copei, Villalba en Caldera zijn van oordeel, dat deze niet-politieke figuren in feite aanhangers zouden zijn van de A.D. Zij eisen elk drie ministerszetels en vijf gouverneursposten voor hun partijen.

—x—

Brussel. — Van 13 tot 22 maart wordt in Brussel de achtste internationale tentoonstelling van uitvindingen gehouden waarop een duizendtal uitvindingen uit vijftien landen te zien zullen zijn. Er zullen zoals gebruikelijk prijzen worden toegekend.

Morgen Aswoensdag is het Vasten- en Onthoudingsdag.

Hollandse Nieuwtjes

● Vandaag verschijnt in Nederland het boek van H.K.H. Prinses Wilhelmina. Het boek zal eveneens in het Noors verschijnen. Men verwacht, dat ook andere vertalingen zullen volgen. ● We zullen ons nog maar even op de borst blijven kloppen — niet uit nederigheid — want wat haast nog nooit gebeurd is, gaat nu geschieden. Wilton Feyenoord in Schiedam mag zo maar een Engels schip repareren. Terwijl die Engelsen dat liever nooit aan buitenlanders toevertrouwen. De hele scheepvaartwereld wreef zich de ogen uit toen men dat hoorde. ● Naar verluidt, schijnt ons kikkerlandje op het ogenblik een waar paradijs te zijn. Het is een sprookje door de prachtige versiering van Moeder Natuur. De gehele natuur is wit van de rijp en heeft een sprookjesachtig aanzien. ● As. vrijdag zullen er wel hooggeleerde stukken vallen want dan gaan prof. Oud van de V.V.D. en prof. Samkalden van de P.v.d.A. voor de radio een debat houden over: „Is de P.v.d.A. on-democratisch". Het hooggeleerde trio wordt komplect gemaakt door prof dr Niftrik, die het debat zal leiden ● Ja, die burgemeester van Oosterland is me ook een guit. Die krijgt me zowaar van de minister van binnenlandse zaken een maand vakantie aangeboden. Nu, dat gebeurt ook niet iedere dag. En toch zijn er nog steeds mensen, die iets tegen ministers hebben. Nu zit er wel een luchtje aan die vakantie, want die Burgervader heeft blijkbaar niet genoeg kontrôle gehouden over zijn sekretarie-ambtenaren. Maar die vakantie heeft hij toch alvast. ● En op Tholen zitten ze ook niet stil. Daarvan gaat de tentoonstelling „Dit maakt Tholen" getuigen. Die Tholenaren willen eens wat meer bekendheid geven aan alles wat ze maken. ● Rotterdam zag ook weer kans eens in het nieuws te komen. Daar woont de radio-amateur Peter Fisser. Een Joegoslavische amateur had een spoedbericht uitgezonden om durabolin over te sturen voor een zieke. Onze Peter ving dat bericht op en regelde alles netjes. Als die zieke beter wordt, dan is dat ook te danken aan Peter. ● Misschien dacht u: wat zijn die Nijmegenaren toch trots. Het is te begrijpen. Er is immers sprake van om in de Karelstad een muzieklyceum op te richten (met erkende vakopleiding). Dit lyceum is bedoeld voor Maas en Waal.

ST. LOUIS door tornado getroffen

St. Louis, Missouri. — Het centrum van de stad St. Louis in de Amerikaanse staat Missouri is hedenochtend door een tornado getroffen. Een twintigtal gebouwen is vernield.

St. Louis is met zijn twee miljoen inwoners in grootte de achtste stad van de Verenigde Staten. **De tornado trof de stad toen de bevolking nog sliep.** De kracht van de storm wordt ongehoord genoemd. Alles wat op zijn weg kwam, werd vernield. De berichten meldden twee doden en honderd gewonden. Vijftig mensen zouden nog onder puin bedolven liggen.

De tornado is met een razende snelheid door het westelijke stadsdeel getrokken. In enkele seconden was het gebeurd. Er braken talrijke branden uit, die voor het grootste deel snel konden worden geblust. De uren voor de ramp had het overvloedig geregend. In september 1937 zijn door een tornado in St. Louis honderd mensen om het leven gekomen.

Volgens latere onbevestigde berichten is het aantal doden gestegen tot circa 25.

HET ASCH - KRUIS

Hier is mijn voorhoofd,
maak het grauw!
Gij zijt nabij, o dood, o kou:
gij die mij kent, en kennen zal
in 't allerlaatste carnaval.

En neem mijn masker, 't is te vuil
als men mij aflaat in die kuil
met smalle handen, wit gezicht,
en afsluit van het winterlicht.

Eens wordt weer alles zoo het was:
het ranke lijf een handvol asch
en op mijn leden staat een kind
te zingen in de voorjaarswind.

JAN ENGELMAN

Z. K. H. Prins Bernhard is verleden week van Schiphol vertrokken voor een bezoek aan enkele Latijns-Amerikaanse landen. Foto: H. M. Koningin Juliana neemt afscheid van prins Bernhard. Links prinses Irene en in het midden prinses Margriet.

Huwelijk in Nederlands vorstelijk Huis op komst?

Den Haag. — Hoewel — zo meldt het Franse persbureau A.F.P. uit Den Haag — geen enkele aanwijzing bestaat om met volstrekte zekerheid te verkondigen, dat in het Nederlandse vorstelijk huis spoedig een huwelijk zal plaats vinden, zouden enerzijds de geruchten, die de ronde doen, en anderzijds de veelvuldiger kontakten, die tussen Den Haag en Brussel plaats vinden, de voorlopers kunnen zijn van een dergelijke aankondiging.

De kranten wijdden ruime aandacht aan het bezoek van de koningin en prins Beatrix aan Sankt Anton (Oostenrijk), waar zojuist ook koning Boudewijn en de prinsen van Luxemburg zijn aangekomen. Ook prinses Irene wordt vandaag in het hotel Bellevue verwacht. **De meest uiteenlopende gissingen worden geopperd, waarbij prinses Beatrix wordt gekoppeld met prins Charles van Luxemburg of prinses Irene met prins Albert van Leuven. Volgens sommige geruchten zou koning Boudewijn zelf naar de hand van prinses Irene dingen.**

Prinses Beatrix heeft van het prachtige weer in Sankt Anton en omgeving tijdens het afgelopen weekeinde gebruik gemaakt om verschillende tochten te maken op de hellingen van de Arlberg.

Ook koning Boudewijn der Belgen, die eveneens in Sankt Anton vertoeft heeft verschillende skitochten gemaak.

De prinses heeft koning Boudewijn tot dusver echter niet ontmoet.

Een woordvoerder van het paleis te Brussel heeft gisteren buitenlandse persberichten, waarin gezinspeeld werd op een moeilijke verloving van prinses Beatrix met koning Boudewijn, volkomen ongegrond en onjuist genoemd.

Prins Bernhard in Argentinie aangekomen

Buenos Aires. — Zijne Koninklijke Hoogheid de prins der Nederlanden is gisteren uit Chili, waar hij de afgelopen week vertoefd heeft, in Argentinië aangekomen.

Volgens het programma van zijn Zuidamerikaanse reis zal de prins ongeveer een week in de Argentijnse hoofdstad Buenos Aires verblijven.

Na de aankomst van de prins in Buenos Aires werd gisteravond op de Nederlandse ambassade te zijner ere een receptie gegeven welke door verscheidene leden van de Argentijnse regering en talrijke personen werd bijgewoond.

Regering van Cuba kondigt basiswet af

Havana. — De regering van Cuba heeft een basiswet afgekondigd ter vervanging van de grondwet van 1940. Zij bepaalt onder meer, dat een president minstens 30 jaar oud moet zijn.

Vroeger was dit 35 jaar. De 32-jarige dr Fidel Castro, de leider van de revolutie, kan dus nu president worden, maar hij heeft verklaard geen regeringsfunctie te wensen.

De basiswet bepaalt ook dat buitenlanders, die sinds december 1956 bij de opstandelingen hebben gevochten, recht hebben op het staatsburgerschap.

Moskou. — Alexei Zacharof is benoemd tot Sowjet-ambassadeur in Finland, zo meldt het officiele Sowjet-persbureau Tass.

Den Haag. — Prins Bernhard zal vermoedelijk de luchtvaartweek openen, die van 30 mei tot 7 juni in Brighton wordt gehouden door de Royal Air Forces Association, en de Royal Air Force.

HONDURAS aan de rand van een burgeroorlog

Mexico. — Het iets meer dan 100.000 vierkante meter grote 1.700.000 inwoners tellende Honduras in Midden-Amerika schijnt aan de rand van een burgeroorlog te staan.

Volgens inlichtingen uit buitenlandse bron, over het algemeen uit Mexico, trachten opstandelingen onder leiding van kolonel Armando Velasquez de regering van president Ramon Villeda Morales, die ruim een jaar na de stembusoverwinning der liberalen aan het bewind is, omver te werpen.

Zij zouden zich tegelijkertijd hebben meester gemaakt van een provincie in het noorden dichtbij Guatemala en van een in het zuiden en een andere grenzend aan Nicaragua, waar in de afgelopen maanden groepen tegenstanders van de Hondurese regering waren gesignaleerd. Zij beschikken over een radio-omroep, die „grote gebeurtenissen voor het algemeen welzijn" aankondigt.

President Morales heeft in een uiteenzetting aan het corps diplomatique impliciet de ernst van de toestand bevestigd. Hij verklaarde echter, dat de regeringstroepen tal van steden hadden heroverd en dat Nicaragua alle steun aan de rebellen op Nicaraguaans grondgebied zou verbieden. De rebellenradio maakt niettemin melding van deserties zelfs in de provincies, die in handen der regering zijn.

Honduras heeft een lange dictatuur van nationalisten gekend, die in mindere of meerdere mate werd gesteund door de machtige firma „United Fruit Corporation", die zich goeddeels op de bananenteelt toelegt.

PERZIE blijft het Westen trouw

Teheran. — De Perzische regering heeft een Sovjet-voorstel om in ruil voor zekere Russische waarborgen af te zien van de sluiting van een economisch en militair akkoord met de V.S., van de hand gewezen.

Er bevindt zich op het ogenblik een Russische missie in de Perzische hoofdstad. De regering te Teheran heeft eveneens een Russische suggestie afgewezen, dat Perzië zich uit het Verdrag van Bagdad terugtrekt.

—x—

Zürich. — Het aantal buitenlandse arbeiders in Zwitserland is in 1958 met 43.542, oftewel vijftien procent, verminderd. Er waren 168.164 Italianen, 53.009 Duitsers, 20.071 Oostenrijkers, 7.019 Fransen en nog 6464 uit andere landen, en bovendien nog verscheidene duizenden Hongaren.

—x—

Wenen. — Er zijn in januari 26 Hongaren naar Oosenrijk uitgeweken, die daar om politiek asiel hebben verzocht. Sedert een jaar zijn

Soebandrio in Darwin aangekomen

Darwin. — De Indonesische minister van buitenlandse zaken, Soebandrio, is vandaag op weg naar Canberra per vliegtuig in Darwin aangekomen.

In antwoord op vragen van journalisten zei hij op het vliegveld, dat er geen bewijs is dat de Nederlanders betrokken zijn geweest bij het steunen van de opstandelingen in Indonesië met geld of wapens. „Wij moeten eerlijk zijn jegens Nederland: er is geen enkel bewijs, dat de Nederlanders op welke wijze dan ook bij de opstand zijn betrokken", zeide hij.

Soebandrio voegde hieraan toe te menen, dat de opstandelingen geldgebrek krijgen.

BREVET VAN ONVERMOGEN

De beslissing van de Rechter in het geschil tussen de scheepvaart maatschappijen en de havenarbeidersbonden heeft een schril licht geworpen op de toestand van het vakbondwezen op Curaçao. De rechter constateerde dat de bonden geen vat hebben op hun leden. Hiermede is aan de bonden — meer in het biezonder aan de leiders dier bonden — een certificaat van onvermogen uitgereikt.

Wie enigszins op de hoogte is van de toestanden in onze haven weet dat er op dit gebied merkwaardige dingen zijn, waarvan wij maar even noemen, het volkomen ontbreken van een vaste kern van havenarbeiders, de merkwaardige regeling der garantie-uren, de regeling waarbij het overwerk niet wordt berekend naar het aantal uren dat men méér gewerkt heeft dan 8 uur per dag, doch naar de stand van de klok en de werktijdenregeling in het algemeen.

De repercussies van de jongste staking zullen in het buitenland niet uitblijven. Men zal de haven van Curaçao zo langzamerhand als arbeidsonzeker gaan aanmerken.

En dan rijst het probleem van de regelmatige bevoorrading van de Antillen, (120.000 zielen die voor praktisch alles op import zijn aangewezen) die in gevaar wordt gebracht.

Dat bij vele arbeiders de mening heeft postgevat dat men kan doen en eisen wat men wil, daar men uiteindelijk toch altijd gelijk krijgt komt voor een deel zeker door de onverantwoordelijke vertroeteling om politieke redenen.

Dat de vakbonden hier zuiver negatief te werk gaan, en weinig positieve invloed op hun leden kunnen uitoefenen is zeer te betreuren.

Reeds heeft Curaçao zijn positie als doorvoerhaven zien verzwakken.

Er dient onverwijld naar middelen te worden gezocht om onze haven de goede naam terug te geven die het ongetwijfeld gehad heeft.

Dit kan met behoud van redelijke menswaardige arbeidsvoorwaarden voor de havenarbeiders.

Doch hiervoor is het tevens nodig dat ALLE betrokkenen bona fide zijn en dat het algemeen belang vóór zal gaan aan particuliere belangen.

„SRANANG TORIE"

● Donderdagmorgen as. dient voor de Rechter in het Tweede Kanton de zaak tegen de heer Ch. van Russel, die ervan wordt verdacht in het openbaar uiting te hebben gegeven van gevoelens van vijandigheid tegenover de regering. Als getuigen in deze zaak zullen worden gehoord de politieman Aaron en de heer Smitter. ● Z. Exc. Gouverneur Van Tilburg en echtgenote vertrekken donderdag as. voor een vierdaags bezoek naar Frans Guyana. Als vertegenwoordiger van de Surinaamse pers maakt de heer J. van Gorkum, onder-direkteur van het kabinet van de gouverneur, de reis mede. ● Uit Nederland is in Suriname aangekomen de Rotterdamse reder, de heer A. Veder. Behalve door gouverneur Van Tilburg — te wiens paleize hij logeert — werd de heer Veder op het vliegveld Zanderij verwelkomd door de Surinaamse minister-president, mr S. D. Emanuels en de ministers van financiën en opbouw, dr J. J. Sedney en dr ir F. Essed. De heer Veder zal in Suriname de besprekingen ten aanzien van de uitvoer van bananen voortzetten. Daar de K.N.S.M. niet over koelschepen beschikt, ligt het in de bedoeling, dat de verscheping eventueel door boten van de „Oranjelijn" geschiedt. ● Uit Nederland zijn met een vliegtuig van de K.L.M. in Suriname aangekomen de Westduitse minister van de P.T.T., Richard Struecklen en de heer Karl Heinrich Panhorst, hoofd van de afdeling Latijns-Amerika van het Westduitse ministerie van economische zaken. Zij waren op doorreis naar Caracas, alwaar zij deel zullen uitmaken van de Westduitse delegatie bij de installatie van president Betancourt. Op Zanderij werden zij begroet door premier Emanuels en de ministers Sedney en Essed. De leden der Duitse delegatie bleven een half uur op Zanderij. Vermoedelijk zullen zij op hun terugreis een dag in Paramaribo verblijven voor het voeren van besprekingen.

De drang naar vrijheid

De berichten, die de internationale dienst der Belgische Radio-Omroep de laatste weken lanceert inzake de nieuwe status van de Belgische Congo wijzen erop, dat het Brussel ernst is met de plannen om haar uitgestrekt gebied in equatoriaal Afrika (met ongeveer evenveel bewoners als Nederland, doch bijna acht malen zo groot) gaandeweg autonomie te geven. Autonomie, een begrip, dat vooral na de laatste wereldoorlog in talrijke koloniale en semi-koloniale gebieden werd gehoord en hier en daar bepaald een strijdkreet werd.

Al dadelijk nadat generaal De Gaulle de dop van zijn vulpen vastschroefde, waarmede hij de onafhankelijkheidsverklaring van Frans Equatoriaal Afrika had ondertekend, hetgeen aanleiding gaf tot dagenlange feesten in Brazzaville, de hoofdstad van de jonge Congo-Republiek, begon aan de overzijde van de machtige Congo-rivier de bevolking van Belgisch Congo met het organiseren van vrijheids-relletjes in Leopoldville. Velen van hun Franse vrienden aan de overzijde van het water mochten dan na de feestroes openlijk verklaren, dat er zoiets bestaat als vrijheid zonder brood, de Congolezen, die vanuit Brussel werden bestuurd, antwoordden daarop, dat de dagelijkse boterham zonder vrijheid toch ook niet alles is.

Gouverneur-generaal Petillon heeft al lang begrepen, dat de drang naar volkomen onafhankelijkheid zijner Afrikaanse onderdonen niet meer te stuiten zou zijn. Ondanks het feit,

onze wereld van vandaag

dat zijn bestuur grote hervormingen meebracht op sociaal terrein, zag hij wel in, dat er heel wat meer moest worden verricht in een Leopoldville, waar de Afrikanen en de Europeanen streng gescheiden plegen te wonen en te werken.

De G.G. was al heel voorzichtig begonnen met het doen plaatsen van Congo-studenten op de universiteiten van Lovanium en Elisabethville, daarbij riskerend, dat die studie-inrichtingen broedplaatsen werden van nieuwe ideeën over mogelijke afscheiding van het moederland.

Bij dat alles kwam er nog een sterke wind uit de richting van Accra in de zelfstandige staat Ghana, waar drie vertegenwoordigers van Belgisch Conga aanzaten op de Conferentie van Afrikaanse Volkeren. De geachte afgevaardigden kwamen naar de kolonie terug met betogen, die de grote conservatieve groepering in Brussel de schrik van het leven bezorgde. Zij immers was het, die zo gaarne te eeuwigen dage de Congo had behouden op basis van het uiteraard sterk verouderde Koninklijk Besluit van 30 oktober 1885, waarbij de bestuursvorm der kolonie was geregeld.

Het pleit voor de regering van het Koninkrijk België, dat op zo korte termijn een ongekende elasticiteit bleek der bestaande konstitutie; voor zover de regelen dienaangaande het mogelijk lieten werden maatregelen genomen, welke wijzen in de richting van volledig zelfbestuur. Er zal nog heel wat water door de Congorivier stromen voordat de autonomie kan worden gevierd, maar voor de kolonie zelf zou het een ramp kunnen betekenen indien het anders ware. Vrijheid wil geleefd worden, te snel verworven vrijheid echter kan chaos betekenen.

Geheel Afrika is op mars naar onafhankelijkheid. Geen macht ter wereld kan de vrijheidsdrang beteugelen. Het op talloze punten zo rijke werelddeel kan zijn gouden eeuw tegemoet gaan. Indien de landen onderling elkaar weten te begrijpen, indien de andere werelddelen zich bereid tonen de handel met de Afrikaanse landen onbelemmerd toe te staan en zo mogelijk zelfs te bevorderen, indien in het algemeen het respekt groeit voor wat Afrika wil bereiken, dan kan die gouden eeuw zich binnen enkele decennia reeds aankondigen. Hetgeen alle volkeren der aarde ten goede kan komen.

1859 — 10 FEBRUARI — 1959

Mgr. NIEWINDT, Apostolisch Vicaris van SANTO DOMINGO

De Caraibische betekenis van Mgr Niewindt komt duidelijk naar voren als men zijn brievenboeken doorbladert en leert hoe hij oordeelde over Haiti, Santo Domingo, Cuba, Columbia en dat met een kennis van zaken en voorzichtigheid, welke tot in Rome eerbied afdwongen.

Zo zien wij dan ook dat onze eerste bisschop, Mgr Niewindt die na de dood van de door hem gewijde aartsbisschop van Santo Domingo, Tomás de Portes e Infante op 1 april 1858, de zorg op zich had genomen over dit diocees, ter vervreemdering van zijn gezag, op 10 februari 1859, benoemd wordt tot Apostolisch Vicaris van Santo Domingo.

Sinds dit land in 1844 de onafhankelijkheid had verworven was de verwarring er groot.

De bisschop zag op zijn eiland een dertigtal priesters uit Venezuela in ballingschap aankomen. Hij hoorde er van de ellende in Columbia. Van de verwarring op Cuba werd hij via een kannunik in Havanna goed op de hoogte gehouden. In een van de brieven lezen wij dat hij het betreurt dat er nu weer een van die rare generaals in een baai van Cuba is geland waardoor de revolutie weer losslaat en ellende brengt over het eiland.

Toch wist hij te onderscheiden: hij was een zeer goede vriend van de priester Caspar Hernandez, een van de leiders van de opstand van 1844 in Santo Domingo, die tweemaal op Curaçao zijn heil kwam zoeken bij Mgr Niewind en hier in zijn armen stierf.

Men kan zich afvragen waarom Spanje na het verlies van geheel het vasteland van Zuid- en Midden-Amerika ook maar niet aan Cuba Porto Rico en Santo Domingo de vrijheid heeft gegeven, daar het er vroeg of laat toch van moest komen.

De bisschop zag dat de generaals wel vurig (en wreed) konden strijden, doch dat zij in de regel niet geschikt waren om normaal en rustig te regeren. De zoon van Gouverneur van Lansberge werd warm gemaakt voor de revolutie aan de overkant. Hij maakte zijn vader wijs dat hij even naar Aruba ging. Op het strand van Coro werd de arme jongen met zijn troepje opgevangen en ter plaatse doodgeslagen. Zo zagen men overal revolutie, ellende, wanorde!

Ook in Santo Domingo was dit het geval en de generaal die daar de zaak in handen had genomen, dacht dat hij bekwaam was om te regeren zelfs om te zeggen wie er bisschop kon worden en wie niet. Hij beriep zich op het oude patronaatsrecht van de spaanse koningen.

Nu werd er een kandidaat voorgesteld die absoluut niet de goedkeuring van Mgr Niewindt kon wegdragen en hij begreep dat hij er goed aan deed zelf te gaan zorgen voor Santo Domingo, zodat hij zich aanbood als administrator van dit diocees. Het bleek in de praktijk moeilijk te gaan vanwege de grote afstand. Bovendien liet zijn gezondheidstoestand te wensen.

In januari 1859 klaagt hij erover bij de pauselijke nuntius Vincent Spaccapietra die zelf als pauselijke nuntius te Haiti mislukt was, doch

MGR M. J. NIEWINDT

vanuit Port-of-Spain voortdurend blijk gaf Monseigneur enorm te respecteren.

Bij bulle van 10 februari 1858 werd Mgr Niewindt benoemd tot Apostolisch Vicaris van Santo Domingo en werd hij bevestigd en bekrachtigd in zijn macht. Door de voortdurende oorlogstoestand van de laatste tijd was de orde en discipline ook onder de geestelijken, in Santo Domingo sterk achteruit gegaan.

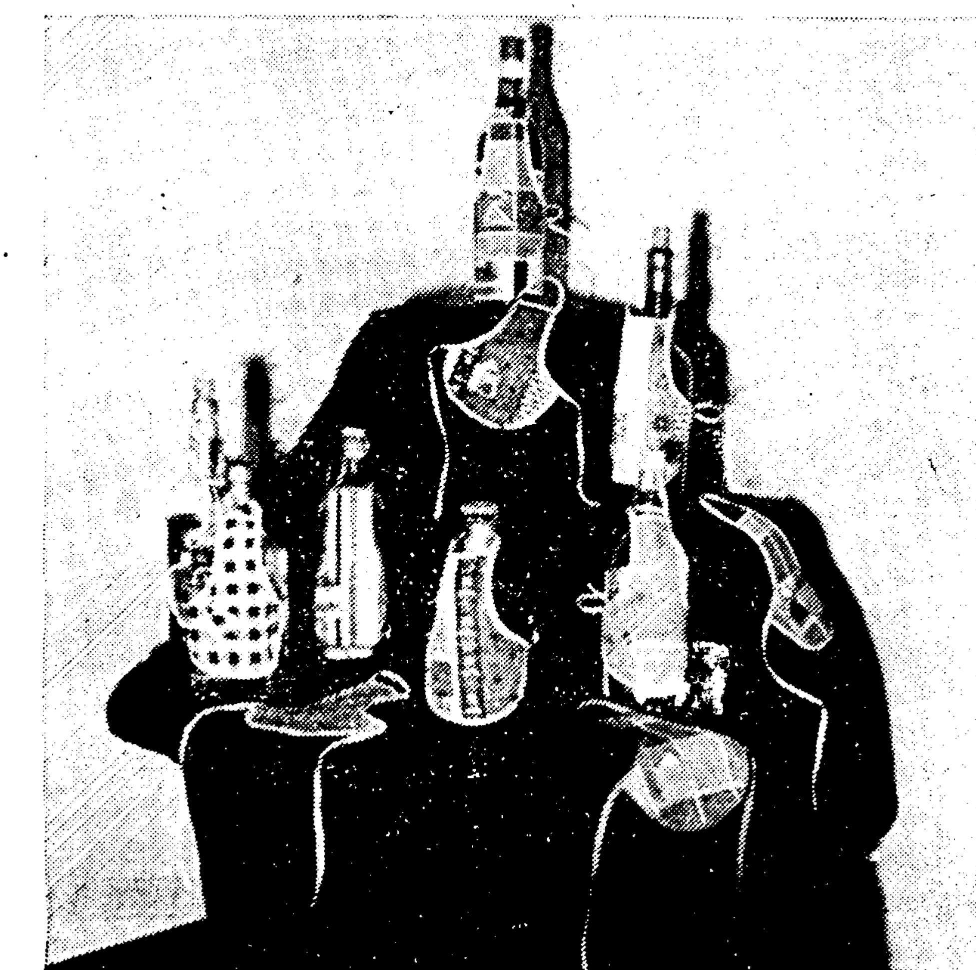
Monseigneur vernam nu dat men een andere kandidaat had voor het bisschopsambt, een zekere dr Ceresano uit Porto Rico.

In februari schrijft hij naar Rome en wijst op een zijn inziens geschikte kandidaat: Fernando Meriño, die hij voordraagt voor het ambt.

Terloops wijst hij in dezelfde brief op de toestand in Haiti, waar nu door het verdwijnen van president Soulouque wellicht een betere toekomst voor de Kerk geschapen was.

Terstond benoemt hij alvast Fernando Arturo Meriño, rector van het seminarie in de maand mei tot administrator over het diocees, zodat zijn eigenlijke zorg als Apostolisch Vicaris loopt van 21 februari tot 5 april 1859, een paar maanden maar, doch die van grote verantwoordelijkheid voor de kerk in Santo Domingo getuigen.

W. M. Brada O.P.

Mgr. HOLTERMAN naar Guatemala vertrokken

Willemstad. — Hedenmorgen is Z. E. H. Mgr. J. M. Holterman naar Guatemala vertrokken ter bijwoning van het Midden-Amerikaans Eucharistisch Congres dat Donderdag, 11 dezer in Guatemala-stad geopend zal worden.

Mgr. Holterman zal ongeveer 10 dagen afwezig zijn.

Politieberichten

taxi contra pickup.

Willemstad. — Om 10.45 uur had op de Pater Euwensweg een botsing plaats tussen een taxi en een pickup ter hoogte van het gasolinestation. De bestuurder van de taxi reed links en op het ogenblik dat hij naar rechts uitweek wilde de pickup hem rechts passeren. De schade bedroeg 400 gld.

jeep contra pickup.

Op de Scharloweg had om 10.45 uur een aanrijding plaats tussen een jeep en een pickup. De bestuurder van de jeep week naar links van richting en liet daardoor geen doorgang vrij. De pickup wilde juist voorbijrijden, waardoor een botsing ontstond. Door de klap van de botsing schoof de pickup tegen een aldaar geparkeerde personenauto op. Schade: 400 gld.

Verdere verkeersperikelen..

Om 14.00 uur reed de bestuurder van een autobus op de noordelijke rijbaan van de Schottegatweg West tegen een voor hem rijdende personenauto, die stopte. De schade van deze botsing bedroeg: 500 gld.

Om 16.30 uur botsten twee personenauto's tegen elkaar op het Gouvernementsplein. De oorzaak hiervan was het niet verlenen van voorrang. Schade: 300 gld.

Totale schade van maandag: 1675 gld.
Assistenties: 17.
Procesverbalen: 25.

Inbraak bij Van Wilpen.

Om 7.30 uur werd een inbraak gemeld bij de firma van Wilpen. In de nacht van zaterdag op zondag had men zich toegang tot de opslagplaats verschaft en uit de lade van een der schrijfbureaux een geldbedrag gehaald van ƒ 62.69.

Later op de dag deelde het hoofd van een school mee dat een leerling van de 4e klas met een bankbiljet van 50 gld. op school was gekomen.

De scholier van 12 jaar bekende met een vriendje van 7 jaar bij Van Wilpen te hebben ingebroken en 62 gld. te hebben meegenomen. De zaak wordt verder onderzocht.

buit in natura.

Om 16.35 uur werd gemeld dat ingebroken was in de bar van Jan Thiel. Men bleek zich daar toegang verschaft te hebben via het dak. De buit bestond uit grote hoeveelheid drank en pakjes sigaretten van diverse merken. Totaal beliep het 220 gld.

zoete inval.

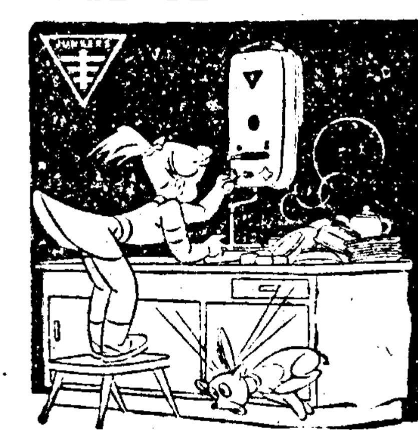
Om 22.30 uur werd een inbraak gemeld in een perceel, waar men bij aankomst thuis om 20.20 uur iemand zag vluchten. Met een stevig voorwerp had men zich toegang verschaft tot de woning. Men bleek de kasten laden onderzocht te hebben ter wijl een fles limonade opgedronken was.

In en uitgaand verkeer.

	aangekomen	vertrokken	
vliegtuigen	11	13	
vrachtschepen	13	11	
tankers	13	8	
zeilboten	2	2	
passagiers	aangekomen	vertr.	doorg
per vliegtuig	198	112	81
per boot	0	20	811

Rectificatie.

Op 9 februari werd gemeld dat om 00.25 uur op de Rooseveltweg een aanrijding had plaats gehad tussen twee personenauto's. Daarbij werd vermeld dat een der bestuurders onder invloed van alcohol verkeerde. Dit laatste bericht is bij onderzoek onjuist gebleken.

OPENBARE AANBESTEDING

De Administrateur van Financiën zal Maandag 23 Februari 1959, des morgens 11 uur, ten Kantore van de Landsgebouwendienst, Fort Amsterdam 7, in het openbaar aanbesteden:

Bestek No. 59 — dienstjaar 1958

Het uitvoeren van onderhouds- en verbouwingswerken, alsmede het bijbouwen van een kamer en recreatie-terras aan het Broedershuis van het Gouvernements Opvoeding Gesticht te Groot Kwartier, op Curaçao.

Bestek en tekeningen zijn vanaf 11 Februari 1959 verkrijgbaar ter Administratie van Financiën, Pietermaai 4-4a, af fl. 7.50, per stel.
Restitutie bij inlevering, in ongeschonden staat, op de dag van Aanbesteding, fl. 5.—.

De Administrateur van Financiën
L. F. JANSEN.

DANKBETUIGING

Langs deze weg betuigen wij onze oprechte dank voor de vele blijken van belangstelling en sympathie ondervonden gedurende de ziekte en bij het overlijden van onze innig beminde zuster en tante,

Mejufr. ESTANISLA CHATLEIN

Dat zij ruste in vrede.

Namens de familie
JOSSY CHATLEIN.

Curaçao, 10 Februari 1959.

EILANDGEBIED CURAÇAO

Het Bestuurscollege vestigt er de aandacht van ondernemers van binnen dit eilandgebied gelegen inrichtingen alwaar niet alcoholhoudende dranken als sodawater, limonadesiroop, limonade, limonade gazeuse en dergelijke worden bereid, behandeld en gebotteld, dat zij een schriftelijke aanvrage moeten indienen teneinde hun namen en adressen en een eventueel door hen gevoerd fabrieks- of handelsmerk in het register bedoeld bij artikel 2 van het „Sodawater en Limonadebesluit" (P.B. 1958 No. 183) in te schrijven. Deze inschrijving kan slechts plaats hebben, nadat gebleken is dat de inrichting voldoet aan de daarvoor gestelde eisen.

Verder zijn gemelde ondernemers verplicht opgave te doen van alle personen die in hun onderneming als bereider, verpakker, vervoerder, verkoper of helper werkzaam zijn.

Gemelde aanvragen en opgaven moeten aan het Hoofd van de Geneeskundige Dienst van het eilandgebied Curaçao opgezonden worden vóór 1 maart 1959.

De Gezaghebber,
M. P. GORSIRA.
De Secretaris,
J. W. ELLIS.

Statenvoorzitter ISA naar VENEZUELA vertrokken

Willemstad. — De heer R. J. Isa voorzitter van de Staten der Nederlandse Antillen, is op voordracht van de Nederlands Antilliaanse regering als lid aangewezen van de delegatie, die het koninkrijk der Nederlanden zal vertegenwoordigen bij de plechtigheden in verband met de ambtsaanvaarding van de nieuwe Venezolaanse president Romulo Betancourt op 13 februari a.s.. De heer Isa vertrok gisteravond naar Venezuela.

De delegatie staat onder leiding van mr H. N. Boon, H. M. Ambassadeur te Caracas.

GEEF UW STEUN AAN DE KONINGIN EMMA STICHTING.
(voor hulp aan melaatsen)

Ook van SABA kwamen Statuutopstellen binnen

Willemstad. — Van de volgende leerlingen op Saba werden de opstellen met een prijs (schooltas plus etui) bekroond.

SABA

Heilig Hartschool in The Bottom
Barbara Rogeria Every en Emanuel Baker;
Openbare School in The Bottom
Patsy Sorton en Hilda Sorton.
St. Jozefschool Windwardside
Vincent Granger en Janice Johnson.
....

Van de Oranjeschool te Sint Maarten kwamen inmiddels de opstellen binnen. Van deze school ontvangen de navolgende leerlingen een prijs.

ST. MAARTEN

Oranjeschool
Cecil Hodge en Clarence Bruney.

Denkt U aan de WHITE ELEPHANT SALE?

Hoewel dit waarschijnlijk niet nodig is, willen wij U toch nog voor de laatste keer herinneren aan de White Elephant Sale, de donderdag 12 februari plaats vindt. Wanneer U 's middags om vier uur precies een bezoek brengt aan het Gouvernementspaleis — en natuurlijk Uw kaart à ƒ 2.50 medebrengt — wordt U verwelkomd met een thee- of koffiecomplet. De sfeer zal zeker gezellig zijn. Kijkt U maar eens naar de foto. Dit is een van de vele hoekjes van deze met zorg opgezette fair, die een sukses MOET worden. De T.B.C. patiënten en de melaatsen rekenen op steun. Een steun, die zij nu al jarenlang krijgen, maar die alleen gegeven kan worden, wanneer U allen meehelpt!

Bezoekt de White Elephant Sale. Steunt de zieken!

VOOR JOU HEB IK GEZONDIGD

Vanavond en morgenavond wordt in West-End de bekende film „Voor jou heb ik gezondigd" gedraaid. Het is een Italiaanse film die een van de naoorlogse problemen behandelt, waarin vooral de Italianen meesters zijn.

Het kind van de zangeres Elena en de journalist Guido wordt ernstig ziek en door omstandigheden blijkt dat het zoontje een kind is van een tuchthuisboef.

Vanzelfsprekend brengt dit een zwarte schaduw over Elena, die ten slotte radeloos aan Guido dit feit erkent.

Ondanks alles besluit de film met een happy end. In de film met Nederlandse teksten treden op o.a. Milly Vitals, Frank Latimore, Pierre Cressoy e.a.

Van harte kunnen we deze film aanbevelen.

Scheepvaartmijen contra Havenarbeidersbonden

Door maatschappijen gevraagde voorziening geweigerd

„Bonden hebben generlei moreel gezag over hun leden"

Willemstad. — Gistermiddag deed de Rechter in het Gerecht in Eerste Aanleg Mr J. van Veen uitspraak in het door de Stichting Scheepvaartvereniging Curaçao en de Vereniging Scheepvaarvereniging Curaçao tegen de Nationale Havenarbeidersunie en de Unie van Stuwadoors en Havendienstpersoneel aanhangig gemaakt Kort Geding waarin door de eisende partijen gevraagd werd dat aan gedaagden zal worden opgedragen statutaire disciplinaire maatregelen te treffen tegen zodanige leden die, nadat zij zich voor werk hadden aangemeld en waren aangenomen, desondanks weigeren te arbeiden.

De Rechter weigerde de gevraagde voorziening, waarbij hij o.m. overwoog, dat de bonden wel degelijk aansprakelijk zijn voor de door hen namens hun leden aangegane overeenkomsten, daarmede het verweer van de Heer Alberto, Voorzitter van een der bonden, verwerpende, welk verweer door de Rechter „onbegrijpelijk" werd genoemd.

De Rechter vond echter dat de maatregel niet wel mogelijk was, aangezien het vakverenigingswezen hier nog in zijn kinderschoenen staat, de vakbondleiders geen moreel gezag over de leden bezitten en bij het treffen van disciplinaire maatregelen het gevaar lang niet denkbeeldig is dat de arbeiders uit de bond zouden treden en het aantal ongeorganiseerde arbeiders zal toenemen, zodat het middel erger zal zijn dan de kwaal.

De Rechter hield na de uitspraak een vermanende toespraak tot de beide voorzitters der vakbonden, waarbij hij hen er op wees, dat het feit dat zij niet veroordeeld waren niet betekende dat de bonden „gelijk hebben".

Naar wij vernemen zal tegen deze uitspraak beroep worden aangetekend.

Koersnoteringen voor de Nederlandse gulden

Willemstad. — De directie van de Curaçaosche Bank maakt bekend dat in verband met de stijging van de Nederlandse gulden op de wereldmarkt de koersnoteringen voor de Nederlandse gulden in de Nederlandse Antillen ingaande heden als volgt wordt vastgesteld.

inkoop ƒ 49.80 (cheques)
verkoop ƒ 51.— (inclusief devezenprovisie)

AGENDA

West-End:
„Voor jou heb ik gezondigd" om 7 en 9 uur n.m.
Cinelandia
„El Ciclon", om 7 en 9 uur p.m.
Roxy:
„Die Cristel von der Post" om 7 en 9 uur p.m.
Caribe.
„Sergil chez les Files" om 8 uur
Royal:
„El pirata negro" om 8 uur.
Cinetruck:
Hedenavond voorstelling op Otrabanda.

EMMASTAD

WACHTDIENST C.P.I.M.

Telegram Afdeling
Van 7.00 — 23.30 tel. 2307
Van 23.30 — 7.00 J. H. Dee tel: 4467
b. g. g. tel: 2400
Personeel Afdeling.
A. H. Beeker, Bacoenaweg 58, Charo. tel: 24059
b. g. g. tel: 2400
Materialen Dienst.
W. Batelaan tel: 4350
C.S.M.
Rederij Scheepsagentschappen
W. Punt tel: 2580
Theater Asiento:
„The safe Cracker
Toegang uitsluitend voor leden en introducees.

KAY ZEGRI brengt Schoonheidsadviezen

Oranjestad. — Op Basiruti troffen wij in gezelschap van de heer en mevrouw G. Gustave A. Nouel, mejuffrouw Kay Zegri, schoonheidsspecialiste van de firma Helena Rubinstein. Het betrof hier een weerzien, want al eerder kwam Kay naar Aruba en het bleef niet alleen bij schoonheidswenken... door haar innemende persoonlijkheid wist zij zich vele vrienden te verwerven.

Zij blijft tot 21 februari op Aruba en is bereid iedere dame die dat wenst te ontvangen en haar schoonheidsadviezen te geven en in het algemeen op de hoogte te stellen van de laatste snufjes op het gebied van make up en huidverzorging.

Voor nadere bijzonderheden verwijzen wij naar de advertentie welke zaterdag in onze krant verscheen. Men kan afspraken maken via tel. 1180 en 1563.

Op 16 en 17 februari is Kay Zegri des morgens van 9 tot half twaalf in de Esso Club speciaal voor de dames uit de Colony. Zij is dan de gast van de Women Club.

VLEK schenkt gemoedelijkheid in GLAASJES

Oranjestad. — „Kom er eens gezellig bijzitten", antwoordde Pieter Vlek, toen wij hem op de voorgeschreven wijze, zoals was aangegeven in de Amigoe-advertenties, hadden begroet met een voor liefhebbers bekend rijmpje. Ik handel nl. in gezelligheid. Aldus Pieter Vlek, telg uit een geslacht, dat er de eeuwen door voor zorgde, dat Hollanders, waar ook ter wereld, na volbrachte dagtaak, gezellig en rustig bijeen gingen zitten om voor (of na) tafel op hun gemak het glas te heffen en de edele gewoonte te volgen elkaar een gezond en gelukkig leven te wensen.

Een oud vaderlandse industrie.... Oude Vlek werd in 1762 opgericht in een pand, dat toen reeds eeuwen lang aanvankelijk herstenat en sinds ongeveer 1600 genever maakte. Vlek stookt in Delft in een huis, waar mogelijk Jan Steen zelf eens woonde (en waar hij zeer zeker wel eens inspiraties opdeed in gesprekken, onder het genot van zeer oude, zeer goede) zijn edele produkten. Voorál de oude en jonge genever, maar verder ook cognac, wodka, gin en andere destillaten.

Waarom de stokerijen meest rondom Rotterdam liggen? Historisch ontstonden stokerijen waar een veeteeltland (een afvalprodukt is veevoer) en waar ook een grote haven is, waar graan wordt verhandeld.

De eeuwen door hebben de Hollanders genoten van deze gezelligheidsdrank bij uitstek. Waar zij heen trokken, ging de oude klare mede en zo ziet men ook, dat de export zich vooral richt op landen waar Hollanders heen trokken. Naar Afrika, Canada, Noord-Amerika, en vooral ook de Antillen. Oude Vlek wordt op Aruba op zeer aktieve wijze vertegenwoordigd door de firma Jan C. Laclé.

De heer Vlek vertelde ons hoe deze firma sinds zij in 1950 (tijdens een vorig bezoek van Pieter Vlek) de behartiging van Vleks belangen op zich nam en dit op uitstekende wijze deed. De populariteit van Vlek op Aruba is dan ook geweldig toe, zodanig dat op Aruba de naam Vlek onder fijnproevers synoniem is geworden met oude klare.

De heer Vlek zeide ons om meer dan deze reden alleen graag op Aruba te zijn. Hij was diep onder de indruk van het schitterend gelegen hotel en voorspelde Aruba on toeristisch gebied een grote toekomst.

Wij hebben de heer Vlek verder prettige dagen gewenst, hebben het glas geheven en met de gezelligheidsdrank bij uitstek hem op onze beurt „gezondheid" toegewenst.

Vanmiddag extra-voorstelling van kindertooneelstuk

Oranjestad. — Gistermiddag werd de eerste uitvoering te Oranjestad gegeven van het toneelstuk „Prinses Desiree lacht niet mee" en wel in het Cultureel Centrum. Dat het spel een groot sukses werd, bleek uit de rust en de gespannen aandacht waarmede de kinderen, die de zaal tot de laatste plaats toe vulden, het volgden.

Bijzonder fraai waren de coulissen die op kunstzinnige wijze vervaardigd waren door de heren C. Nor den en J. Bastiaanse. Vooral in de tweede bedrijf zij kreten var bewondering op uit de zaal over het schitterende sneeuwlandschap.

De spelers waren zeer goed in hun rollen. Tovenaar H. Bongers gaf sublie̲m spel te zien. Achter de coulissen toverde hij ook en wel als grimeur.

In verband met de grote belangstelling voor dit eerste toneelstuk speciaal voor kinderen wordt vanmiddag nog een tweede voorstelling gegeven. Overwogen wordt later nog een extra voorstelling te brengen in San Nicolas, waar al twee maal werd opgetreden in Club Suriname, die voor deze gelegenheden spontaar werd afgestaan. Voor de uitvoering van vanavond om half zes in het Cultureel Centrum zijn aan de zaal nog kaarten verkrijgbaar.

Oproep voor vrouwen-wereldgebedsdag

Oranjestad. — Men schrijft ons:

Op 13 februari worden de vrouwen van Aruba voor de zevende maal opgeroepen om in gemeenschap met miljoenen vrouwen over de gehele wereld ons één te voelen met de noden en het lijden der mensen en in gebed en voorbede voor Gods aangezicht te treden. Aan onze gebedsgemeenschap nemen vrouwen in 134 landen deel.

Onder haar zijn mensen die gebrek lijden, maar ook geleerden en rijken. Allen mogen met God spreken over de kleine dagelijkse dingen van het leven en over de grote problemen van de wereld rondom, in de zekerheid dat wie tot God nadert in geloof, zijn heerlijkheid zal zien en zal ervaren. Het onderwerp „Heer, ik geloof" vinden wij in Johannes 9, vers 38.

De liturgie is dit keer samengesteld door een comité van negen Egyptische vrouwen van de Koptische Orthodoxe, de Anglicaanse en de Evangelische kerken en de Christen Jonge Vrouwen Federatie. Wij hopen dat deze uitnodiging zal worden aangenomen en laten wij, vrouwen en meisjes van Aruba, ter verrijking van ons geloofsleven aan deze gebedsdag deelnemen. Laten wij, ons onderwerpen, knielen voor de Here en zeggen:

„Here, ik geloof". Bij de uitgang wordt 'n vrijwillige bijdrage gevraagd die bestemd zal zijn voor 't gezamenlijke zendingswerk. Wij brengen hierdoor 'n gezamenlijk offer der dankbaarheid tevens voldoen wij door 't samen brengen van gelden voor de zending, aan 'n opdracht van de Heer der Kerk. Na aftrek van de noodzakelijke kosten wordt deze collecte uit ons aller naam geschonken aan de zending. Deze dienst wordt gehouden in de Protestantse Kerk te Oranjestad. Op 13 februari des avonds om half acht. In San Nicolas in de Methodistenkerk om 8 uur 's avonds en te Piedra Plat in het Papiamento om zes uur des namiddags.

Het Comité

Het RCA - Jubileumtoernooi

Oranjestad. — De uitslagen van de gisteren in het kader van het Jubileumtoernooi van R.C.A. gespeelde voetbalwedstrijden luiden als volgs:

In de A-klasse versloeg Tropical het team van R.C.A. II met 3—0. In het Stadion werd verder een Hoofdklasse K.O.-wedstrijd gespeeld tussen R.C.A. en Jong Aruba. R.C.A. won met 4—3.

Vandaag komen tegen elkaar uit op het R.C.A.-terrein S.C.A. en Bubali. De wedstrijd Estrella — Riverplate werd afgelast in verband met rouw in de vereniging Riverplate voor de jeugdige speler Martis, die bij een verkeersongeval om het leven kwam.

Reddingsboei voor TIVOLICLUB

Oranjestad. — Als een souvenier van de bezoeken, die de „State of Maine" aan Aruba bracht en als bewijs van erkentelijkheid voor de grote gastvrijheid, welke de opvarenden genoten in de Tivoli-klub, ontving het bestuur van de kommandant van het schip een fraaie reddingsboei, met de naam van het schip er op.

De boei krijgt een plaatsje in de bar en past goed bij de vele wapenschilden van schepen, die de klub al eerder mocht ontvangen ter herinnering aan vriendschap tussen Tivoli, de Marine en de varende gemeenschap in het algemeen.

Gaarne rektificeren wij een bericht over de carnavalsoptochten, waarin wij zeiden, dat de wagen met het vrijheidsbeeld een inzending was van de „State of Maine". Dat was onjuist. Ook deze praalwagen werd gemaakt door de Tivoli-klub.

Agenda Aruba

Kantoor Amigoe Toricellistraat 16, tel: 1233.

Dinsdag 10 februari 1959.

BIOSCOPEN.

De Veer:
„Amor Indio" om 8 uur met Pedro Infante Maria Felix (18 jaar).

Rialto:
„Diana Cazadora" om 8 uur met Ana Luisa Peluffo, Roberto Cañedo (18 jaar)

Principal:
„City Beneath the sea" om 8 uur met Robert Ryan, Mala Powers. (18 jaar).

Aurora:
„The invisible boy" om 7.30 uur met Richard Eyer, Philip Abott (alle leeft).

Savaneta
„The bridge on the river Kwai" om 7.30 uur met William Holden, Alec Guiness, Jack Hawkins. (alle leeft.)

Nachtdienst Botica's:
O'stad: Botica del Pueblo tel: 1253
San Nicolas: „Botica S. Lucas. tel: 5006.

Uit Politierapporten

Gevonden en verloren

Oranjestad. — De heer Clemente Tromp van Palmbeach 79 verloor 3 stukjes van de Landsloterij nr 16582, trekking 12 februari.

Olinda Brown, Bacobastraat 7, vond in de omgeving van het Postkantoor te San Nicolas een ring met sleuteltjes.

Aan de wacht San Nicolas deponeerde men een boodschappentas, waarin wat geld, een sleuteltje en een baby-flesje.

John Barry, Juana Morto 55, vond bij het Lago Sportpark een huissleutel.

Aanrijdingen

Op de kruising Schoolstraat — Windstraat botsten zaterdag 1347 en 3797. De totale schade bedraagt ƒ 100,—. Er werd geen voorrang verleend.

Op de hoek Hendrikstraat — Nassaustraat, ter hoogte van Taipeh Bar, reed de bestuurder van 760 tegen een geparkeerd staande stationwagen 3282. De bestuurder reed door, maar kwam zich later aan de wacht melden. De totale schade bedraagt ƒ 400,—.

Vechtpartijen

Er werd assistentie gevraagd in het Lago Sportpark, waar een vechtpartij plaats vond. Een van de vechtersbazen werd onder hevig verzet naar de wacht gebracht en ingesloten.

In het Sportpark kreeg ook een jongen een flink gat in zijn hoofd. Hij verklaarde door een andere jongen met een steen te zijn gegooid. Di De la Fuente verleende eerste hulp.

Er werd gemeld, dat in een klub een meisje gestoken was. Het 18 jarige meisje kreeg twee diepe snijwonden in haar linkeram, en één in de borst. Dr De la Fuente verleende eerste hulp. De dader werd om 1 uur 's nachts in een nachtklub aangetroffen en aangehouden.

In een andere klub vond een vechtpartij plaats tussen twee mannen. Een van hij verloor bijna een oor.

Ook bij een bar werd flink gevochten. Hier trof de patrouille een gewonde man aan.

Ongeval

Tijdens de carnavalsoptocht in Oranjestad werd een 12 jarig kind aangereden door een van de praalwagens. Het kind werd met een gebroken rechterarm naar het hospitaal gebracht.

Diefstal

Een vrouw deed aangifte van diefstal van een jurk uit haar woning. Een schepeling zou in een van klub in de jurk carnaval hebben gevierd. De matroos verklaarde wel met de jurk te hebben gedanst, maar zeide die op straat te hebben gevonden. Na het feest had hij de jurk aan boord gebracht. Nu was ze echter spoorloos. De kapitein betaalde $ 10,— schadevergoeding.

Vernieling

De bestuurder van 3188 meldde dat zijn auto, die voor de Trappersklub stond, door onbekenden aan weerszijden was gekrast. Een onderzoek wordt ingesteld.

De verkeersleider van het Beatrix-vliegveld meldde, dat een sportvliegtuig van het De Vuyst-vliegveld geland was, met een vlieger aan de staart. De politie zal streng optreden tegen jongens, die te dicht in de buurt vliegers oplaten.

Burgerlijke Stand

Oranjestad. — Op 22 januari werd geboren: Odis Elvis, zoon van de J. de Souza—Gouveia, Spaans Lagoen 33; op 2 februari: Inez Rosalin, dochter van mej. E. L. Gordon, Brazil 42; op 3 februari: Lennard Octavio, zoon van de heer en mevr. S. B. Gumbs—Gumbs, Sabastraat 20a; op 4 februari: Olindo Giovanni, zoon van de heer en mevr. M. Dijkhoof—Arends, Catiri 19; Remberto Gilberto, zoon van de heer en mevr. D. Laclé—Tromp, S.P. 29; Lilly Marlène Eunice, dochter van de heer en mevr. G. J. M. Richardson—Leonard, Weg Fontein 40 en Swinda Anastacia, dochter van de heer en mevr. G. Giel—Tromp. Matadera 24a; op 5 februari: Dilia Minerva, dochter van de heer en mevr. W. H. Flanders—Lake, R.C. 65; op 6 februari: Catharina Dorothea, dochter van de heer en mevr. S. E. Barkmeyer—Romero, Tanki Leendert 3; op 7 februari: Regina Juliana, dochter van L. L. Simon—Padilla, Bernhardstraat 236 en Juliana Ricalda, dochter van de heer en mevr. L. Winterdaal—van der Biezen, Sabana Basora 18.

Huwelijken

Op 7 februari werd het huwelijk voltrokken tussen: Jan Theil en Fabiana Debarista Wernet, Papilon 2; Jacobo Dijkhoff en Theresita Petrocchi, Tanki Leendert 130; Juan Gilberto Werleman en Anna Geerman, Sjabururi 6; Evert Octaviano Pereira en Edita Erasmus, Piedra Plat 163; Virgilio Kock en Geronima Emilia Croes, Mahoema 66.

Bangkok. — De grondwetgevende vergadering van Thailand heeft Maarschalk Sarit Thanarat als eerste premier aangewezen. Ingevolge de voorlopige grondwet zal Maarschalk Sarit de leden van de regering aanwijzen.

Koeala Loempoer. — De eerste minister van Malakka, Abdoel Rahman, is afgetreden en opgevolgd door Abdoel Razak Bin Hoessein, vice-premier en minister van defensie.

Verolme mag nieuwe werf bouwen in Brazilië

Rotterdam. — Scheepsbouwer C. Verolme heeft voor het bouwen van een nieuwe werf in Brazilië officiele goedkeuring ontvangen. De daar bestaande kleine werven zijn oud en slecht ingericht. *Nederland is behalve Japan het enige land waaraan is toegestaan in Brazilie een werf te bouwen.* Vermoedelijk wordt de Verolmewerf gevestigd aan de baai van Jacuacanga, waar ongeveer 2000 ha ter beschikking is. Grondboringen zullen de definitieve plaats nauwkeuriger vaststellen.

Op 18 februari zullen Prins Bernhard, de heer Juscelino Kubitschek de Oliveiro, president van de Republiek der Verenigde Staten van Brazilie, alle Braziliaanse ministers, de in Brazilie gevestigde ambassadeurs en de heer C. Verolme per helicopter naar Jacuacanga vliegen voor het verrichten van de eerste ceremonie op de plaats waar de nieuwe Nederlandse werf komt.

Vele andere genodigden gaan er heen met schepen van de Braziliaanse marine.

Dorpje in Zwitserland door lawine bedreigd

Sion. — Het dorpje Herbriggen in het Zuid-Westen van Zwitserland wordt bedreigd door een enorme hoeveelheid aarde en gesteente, die, losgemaakt door de dooi, langzaam de helling van de Nadelhorn afkomt. Het dorp, dat nog geen 150 inwoners telt is gedeeltelijk ontruimd. De meeste bewoners hebben echter nog geen gehoor gegeven aan de waarschuwingen van de overheid.

Vorige week woensdag is de lawine al begonnen. De snelheid die in het begin twintig meter per dag bedroeg, is aanzienlijk minder geworden. De massa bevindt zich nog op een kilometer afstand van het dorp.

Door middel van luchtfotografie is gebleken, dat de lawine 150 meter lang is, 80 meter breed en 15 meter hoog. Deskundigen trachten het tijdstip vast te stellen, waarop zij in het dal zal storten. Waarschijnlijk loopt een gedeelte van het dorpje gevaar. De meeste gezinnen hebben het dorp verlaten.

De koers van de Antilliaanse gulden

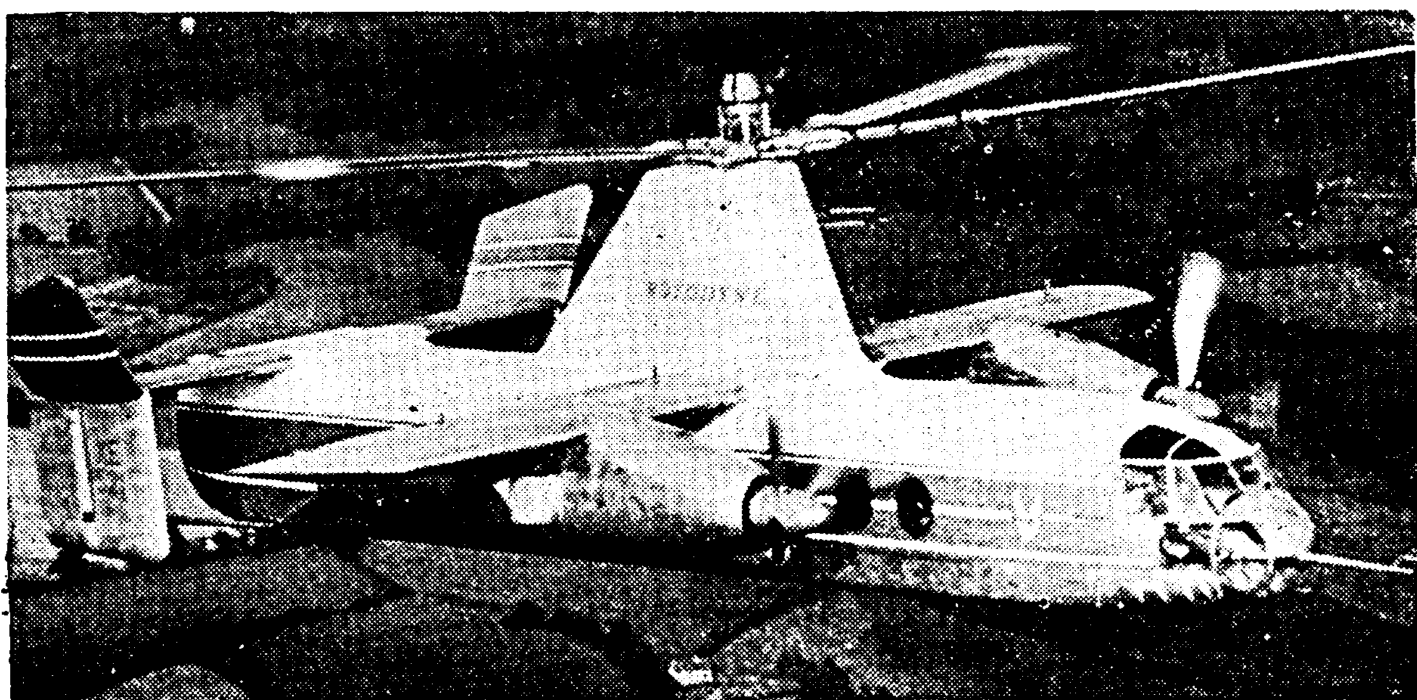
Willemstad. — Met ingang van 10 februari is de koers van de Antilliaanse gulden tegenover de Nederlandse gulden gesteld op 49,80 respect. 50.60 Antill. gulden bij aankoop respect. verkoop van 100 Nederlandse guldens.

Voorheen gold een koers van 49,50 respect. 50,40 Antill. gulden per 100 Nederlandse gulden.

Curom en Apintie wisselen transcriptie-programma's uit

Willemstad. — Radio-Apintie en de Curom zijn overeengekomen tweewekelijkse transcriptie-programma's uit te wisselen.

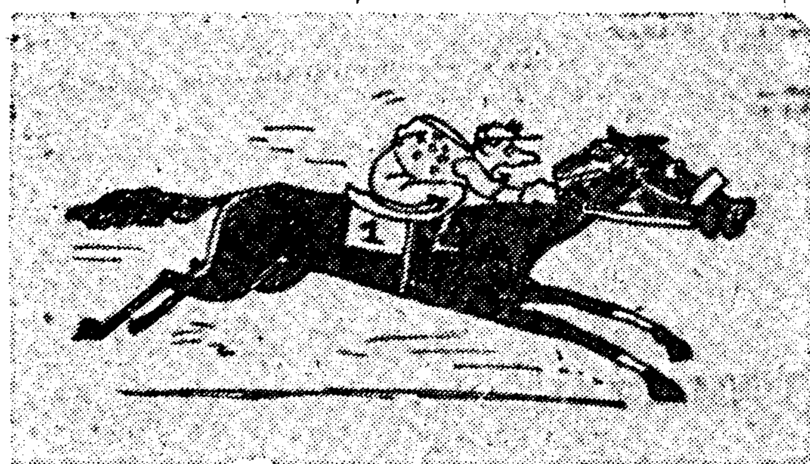
De bedoeling is de Surinaamse en Curaçaose kultuur dichter tot elkaar te brengen. In deze uitwisseling is ook een wederzijds groeten programma opgenomen.

Het eerste wereldrecord voor „convertiplanos" werd bereikt door het Engelse Fairey Rotodyne hefschroefvliegtuig in een 100 km. vlucht met een gemiddelde snelheid van 190,9 mijlen per uur. De machine stijgt en daalt verticaal, bij het horizontaal vliegen vermindert de snelheid en kracht van de rotorbladen tot zij vrij draaien en de machine voortbewogen wordt door propellers, nu dienen de rotorbladen als vleugels.

VENEZOLAANSE CINCO Y SEIS

Vier favorieten en twee „batacazos" wonnen na spannende races

Ignacio Ferrer won met TONIGLAND (1e race) en ALMARADA (5e race)

De cinco y seis wedstrijden, die zondag jl. met veel élan gestreden werden, hebben niet veel verrassingen opgeleverd. De vier favorieten en twee „batacazos", die met de zege gingen strijken, waren geen onbekende dravers voor de enthousiasten van het cinco y seis spel. Geen wonder was het toen bij de telling 49 cuadros met de zes winnende paarden en 979 cuadros met vijf paarden gevonden werden. De cuadros met zes paarden vertegenwoordigen het bedrag van 15.506,25 bolivars en die met vijf 517,40 bolivars.

Primera valida (1600 meter)

TONIGLAND met jockey Ignacio Ferrer zag kans in deze eerste race een „punta punta" overwinning op zijn medestrijders te behalen. Zodra het startsignaal van deze race gegeven werd namen Tonigland en Aclamada de leiding op zich. Het was aan het begin van de 200 meter toen Tonigland zijn rivaal van zich afschudde en er alleen van door ging. Algido, de „fija" van deze eerste race, kwam aan de eindspurt als een sneltrein aanzetten, maar het mocht niets meer baten, want de zege van Tonigland was al verzekerd. Met de tweede plaats moest dan Algido zich tevreden stellen. De derde werd Briseo en vierde Bastimento. Condell, ook een der grote favorieten van deze race, eindigde op de 7e plaats.

Segunda valida (1100 meter)

Deze race was speciaal uitgeschreven voor merries, die geen enkele overwinning op hun naam hebben staan. **ADELICIA** met jockey „Negro" Cruz, de grote favoriet voor **deze tweede race, heeft zijn fans niet** in de steek gelaten. Het heeft op zeer prachtige wijze de favoriete kleurén hoog gehouden door vanaf de start de leiding op zich te nemen en deze positie tot de eindstreep te behouden. De tweede, die met 3 paarden lengte-verschil werd geklopt was Rivoli, derde was Es cuadra en vierde Legendaria. Het paard Legendaria, dat weer elke week als „fija" of als favoriet wordt opgegeven laat weer ieder week haar fansi n de steek. Zodra echter deze draver geen favoriet meer is, dan is het oppassen.

Tercera valida (1700 meter)

Een zeer grote teleurstelling was het voor hen, die in de derde race de twee grote favorieten Calon en Zenon op hun cuadros als „fija" hadden staan. **ADMIRAL MAR** die van de eerste startplaats direkt na het startsignaal de koploper werd, heeft de gehele race deze zo begeerde positie behouden. Jesus Bolivar, de berijder van bovengenoemde draver, gaf zijn jockey-collegas geen schijn van kans en joeg zijn paard als eerste over de eindstreep. Tweede werd Zenon, derde Canovas en vierde Calon.

Cuarta valida (1700 meter)

Groot was de verrassing niet toen **SANTA Y SENA** met jockey Juan Araya in de vierde race de overwinning behaalde Llave uno waarin bovengenoemd paard vermeld stond was zeker op bijna ieder cuadro van de spelers van het cinco y seis spel. Santo y Sena, zoon van Bosque en Silenciosa, is een der snelste paarden van de Hipodromo Nacional heeft zijn kunnen van de start af bewezen. Het nam de kop samen met zijn compañero de llave Royal Runner vanaf het beginsignaal. Deze beide paarden wisten niet van scheiden. Zij draafden broederlijk samen over de eindstreep. De foto-opnamen bewezen tien minuten later Santo y Sena met neus-verschil als winnaar aan. Tweede werd dan Royal Runner, derde Trufador en vierde McKinley.

Quinta valida (1200 meter)

De „fija" **ALMARADA** met jockey Ignacio Ferrer stelde hen, die vertrouwen in hem gesteld hadden, niet teleur. Deze draver zag kans op de 300 meter de kopdraver Bromo te onttronen. Het was alles Almarada wat de klok sloeg. Met 4 paarden lengte verschil klopte deze merrie zijn tegenstanders. Tweede werd Bromo, derde Rigadoon en vierde Wild Fire. Het is dan jockey Ignacio Ferrrer dan gelukt twee viktories op zijn naam te plaatsen.

Sexta valida (1200 meter)

Deze laatste race is geen overwinning geworden voor de „fija" Clavel zoals de „maestros" van tijdschriften en radio voorspeld hadden. Deze draver had inderdaad een goede start, maar aan de 900 meter liet het verstek gaan, waardoor **STAR LASSIE** (llave 6) zijn kans schoon zag om heer en meester van, het trajekt te worden. Het won dan ook verdiend deze laatste wedstrijd. Berijder was de energieke V. Ortaz. Het tweede paard, dat over de eindstreep draafde, was Soisola; derde Radal en vierde Tragaleguas. De grote favoriet Clavel werd dan nr 7.

Drie Nederlandse zwemrekords verbeterd

Rotterdam. — De nationale wedstrijden van RDZ in Rotterdam hebben drie nieuwe Nederlandse records opgeleverd. Corrie Schimmel bleef met een tijd van 2.19,8 op de 200 meter vrije slag dames (25 meter bad) ruim 2,5 seconde onder haar oude record. De Hagenaar Wieger Mensonides zorgde voor een record op de 200 meter schoolslag door de afstand te zwemmen in 2.36,8 (limiettijd 2.39,8).

Zij weten niet dat de oorlog is afgelopen

Manilla. — De Philippijnse politie is met honden een grote speurtocht begonnen naar twee Japanse militairen, die niet weten dat de tweede wereldoorlog is afgelopen en nog steeds met vechten doorgaan. De Japanners, een tweede luitenant en een sergeant, hebben dezer dagen een wegwerker neergeschoten. De vorige maand hebben zij een boer gewond. Zij hebben zich, sedert dertien jaar geleden de Philippijnen door de Amerikanen werden bevrijd, in de bossen van het eiland Lubang verborgen gehouden.

Functionarissen van de Japanse ambassade in Manilla hebben vorig jaar pamfletten boven het eiland laten uitwerpen om de vechtjassen mede te delen, dat de oorlog afgelopen is en dat ze zich moeten overgeven. Men is echter er niet in geslaagd in kontakt met de militairen te treden

Wedstrijd om Grote Prijs van CUBA gaat niet door

Havana. — De wedstrijd om de grote prijs van Cuba zal dit jaar niet doorgaan. De reden is dat de meeste leden van de sport-commissie van de Cubaanse automobielclub (aanhangers van Batista) na de revolutie zijn vervangen door volgelingen van Fidel Castro.

In de nieuwe samenstelling heeft de commissie echter nog geen werk kunnen verrichten Ook vorig jaar beïnvloedde de politiek deze automobielrace. Toen werd wereldkampioen Juan M. Fangio namelijk kort voor de start door rebellen ontvoerd en pas vrij gelaten nadat de wedstrijd was begonnen.

Topscorers in Nederlandse Eredivisie

Den Haag. — In de Nederlandse Ere-divisie ziet de topscorers-lijst er als volgt uit:

1. Canjels	—	NAC	21
2. Lammers	—	DOS	19
(Van der Gijp	—	Feyenoord)	
3. (Kruin	—	Elinkwijk)	17
(Van der Linden	—	DOS)	
4. Schuurman	—	ADO	16
5. Blijenberg	—	Ajax	15
6. (Lenstra	—	Spel. Enschede)	14
(Van der Kuil	—	Ajax)	

Tempo der executies op CUBA VERHOOGD

Politieke toestand nog enigszins verward

Havana. — Cuba is de nieuwe week ingegaan met een wettig bewind ingevolge de Staatsregeling, die aan het einde van de afgelopen week door de voorlopige regering van president Manuel Urrutia Lleo is goedgekeurd. De nieuwe Staatsregeling zal gelden tot er verkiezingen kunnen worden gehouden. Zij heet gebaseerd te zijn op de grondwet van 1940 met de nodige wijzigingen en aanvullingen om het funktioneren van een de facto-regering, zoals de huidige, mogelijk te maken. De inhoud van de nieuwe wet, die thans op Cuba geldt, is nog niet openbaar gemaakt.

Intussen gaan over het gehele eiland de terechtstellingen van Batista-gezinden, die beschuldigd worden van oorlogsmisdaden, door. Het officieuse aantal terechtstellingen is tot dusver 289 (officieel is geen totaalcijfer verstrekt). Hierbij bedenke men echter, dat in de eerste dagen van de revolutionaire overwinning grote verwarring heerste en dat in het officieuse cijfer vele terechtstellingen zijn begrepen, die officieel nimmer bevestigd zijn.

Elke dag komen uit de verschillende delen van het eiland berichten binnen over terechtstellingen. *Het is geen geheim, dat het tempo per executies in de afgelopen dagen zowel te Havana als in het binnenland is verhoogd.* In het Fort La Cabana aan de overkant van Havana wachten nog circa 600 „oorlogsmisdadigers" op hun beurt om voor de revolutionaire tribunalen te verschijnen. Een van de gedetineerden in La Cabana is, zoals bekend, de Amerikaanse oud-marine-officier Alan Robert Nye, die ervan beschuldigd wordt een aanbod van 100.000 dollar van generaal Francisco Tabernilla, het hoofd van de generale staf van Batista, te hebben aanvaard om Fidel Castro te vermoorden. Nye kreeg in zijn cel toestemming om consulaire autoriteiten van zijn land en buitenlandse verslaggevers te spreken.

Ten aanzien van de politieke toestand in het algemeen bestaan nog enkele tegenstrijdigheden. In de allereerste plaats voert Fidel Castro een publiciteitscampagne, waarin hij tracht te bewijzen, dat de regering van Cuba niet is hij, maar de president en het kabinet, die na de val Batista door zijn beweging van de 26ste juli werden geïnstalleerd. *Castro protesteert tegen het feit, dat men in het buitenland en ook op Cuba persoonlijk alle regeringsverantwoordelijkheid op zijn schouders schuift.*

Castro zegt, dat er in het paleis een president is en dat elk regeringsdepartement zelfstandig verantwoordelijk is, en hij tracht bewust zich aan alle aansprakelijkheid te onttrekken. De poging om de wereld ervan te overtuigen, dat president Urrutia en zijn kabinet in feite de bestuurderen van het land zijn, is nog moeilijker geworden door de talloze uitlatingen van Castro in het openbaar, die soms zelfs in strijd zijn met de officiele verklaringen van het presidentiele paleis.

Een recent voorbeeld hiervan heeft betrekking op het tijdsverloop, dat men nodig oordeelt om de verkiezingen voor te bereiden. De regering helt er toe over om te spreken van verschillende jaren, terwijl Castro volhoudt, dat binnen anderhalf jaar presidentsverkiezingen zullen worden gehouden.

Tegen zoveel hondentrouw niet opgewassen

Voorthuizen. — Bij een inwoner van Achterveld in Gelderland, was enige tijd geleden een witte hond komen aanlopen, die al gauw goede maatjes werd met de eigen hond van de man. Toch wilde de Achtervelder zijn nieuwe aanwinst kwijt, want hij had aan zijn grote zwarte „Meta" al genoeg. Hij ging naar het dierenasyl in Amersfoort maar onderweg zag de aangelopen hond kans te verdwijnen en zette koers terug naar zijn tijdelijke kosthuis, dat hij eerder bereikte dan zijn nieuwe baas.

Opnieuw werd een poging gedaan het dier weg te brengen, maar nu in een auto. Na verloop van een paar dagen echter zag de viervoeter weer kans te ontvluchten en liep de veertien km. lange weg van Amersfoort naar Achterveld terug, om zich opnieuw van vreugde blaffend bij zijn baas te melden. Deze was tegen zoveel hondentrouw niet opgewassen en heeft het dier nu geadopteerd.

Valschermspringers bij demonstratie dodelijk verongelukt

Paris (Ontario). — Een ontstelde menigte zag gisteren een 19-jarige Canadese valschermspringer David Pace tijdens een vrije val van 1.200 meter hoogte op de aarde te pletter vallen.

Pace zou een demonsratie geven van zijn „Engelensprong", een waagstuk, dat erin bestaat met uitgespreide armen uit een vliegtuig te springen en deze stand tien seconden lang te handhaven. Bij de tel van acht moet de springer zijn handen naar zijn borst brengen om aan een touw te trekken om zijn twee parachutes te openen. Bij deze gelegenheid openden de parachutes zich ongelukkigerwijze niet.

David Pace, een industriële tekenaar, was bezig met het schrijven van een geschrift, getiteld „Alleen het leven telt mee".

SPORTBERICHTEN

In het professionaltoernooi in Sydney heeft Pancho Gonzales met 15-13, 6-4, 6-4 van Lew Hoad gewonnen. Gonzales komt nu in de eindstrijd uit tegen Frank Sedgman.

Te Oslo heeft de Canadese ijshockeyploeg met 5-2 gewonnen van het nationale team van Noormegen.

De V.S. en Finland hebben zich ook opgegeven voor het Olympisch voetbaltoernooi in 1960, waardoor het aantal inschrijvingen gestegen is tot zeven.

Noorwegen, Denemarken, Oostenrijk, Indië en Italië hadden al eerder ingeschreven.

Morgen zal op het terrein van AGOVV te Apeldoorn een voetbalwedstrijd worden gespeeld tussen het voorlopig Nederlands jeugdelftal (18-20 jaar) en het voorlopig Nederlands amateurelftal.

Nederlands amateur-elftal naar Olympische Spelen?

Den Haag. — Het bestuur van de Koninklijke Nederlandse Voetbalbond zal aan het Nederlands Olympisch comite voorstellen het Nederlandse amateurelftal in te schrijven voor het Olympisch voetbaltornooi, dat in augustus en september 1960 in Rome en omgeving wordt gehouden. Het N.O.C. zal het voorstel van de K.N.V.B. wel overnemen.

WERELD-SCHAATSKAMPIOENSCHAPPEN

Oslo. — Nederland heeft voor het wereldkampioenschap hardrijden in Oslo dezelfde ploeg als die van Goeteborg ingeschreven. Jan Pesman, Kees Broekman, Wim de Graaff, Cees Jan Kroon en Jeen van den Berg zullen dus zaterdag 14 en zondag 15 februari in het Bislet-stadion van Oslo starten. Henk van der Grift is weer als reserve opgegeven.

14.000 kaarten in tien minuten uitverkocht.

De 14.000 kaartjes voor de wereldkampioenschappen hardrijden op de schaats waren in tien minuten uitverkocht en hebben een leger teleurgestelde liefhebbers achtergelaten.

Bij de twaalf verkooppunten hebben ongeveer 50.000 mensen op de kaartjes geaasd. Een groot deel van deze enthousiaste massa was de gehele nacht in de kou op post. Maar nergens gingen meer dan 150 van die stoere wachters met een kaartje de winkel uit. Het vermoeden is gerezen dat de verkopers de meeste kaartjes onder de toonbank door verkocht hebben. De duizenden die veertien uur op de been zijn geweest in een temperatuur van 15 graden onder nul zijn woedend en eisen een officieel onderzoek.

Rus steelt dassen en sokken uit Amerikaans warenhuis

New York. — Het New Yorkse warenhuis Macy heeft een aanklacht wegens winkeldiefstal tegen een Russische accordeonist ingetrokken en verklaard dat het geval op een misverstand berust, aldus bericht Reuter. De aanklacht was ingediend voordat men wist dat de Rus, de 41-jarige Kennedy Petrovitsj Lvov, geen Engels sprak. Lvov maakt deel uit van een gezelschap Russische volks dansen. Voor de rechtbank is door detectives verklaard, dat LLvov bij zijn aanhouding voor 42 dollar artikelen onder zijn jas droeg. Er was een handtas bij, 23 dassen en vijf paar sokken.

Britse diplomaten moeten verhuizen

Peking. — De Chinese autoriteiten hebben de Britse zaakgelastigde te Peking, Wilson, aangezegd, dat alle gebouwen, waarin de bureaus van de diplomatieke vertegenwoordiging en de woningen van het personeel zijn gevestigd, binnen vier maanden moeten worden ontruimd.

Het terrein waarop de gebouwen staan, is opgenomen in een herbouwplan.

WILLY BRANDT door DULLES ontvangen

Washington. — Burgemeester Willy Brandt van West-Berlijn, die momenteel een bezoek aan de Verenigde Staten brengt, heeft gistermorgen geconfereerd met een aantal Amerikaanse functionarissen. De bespreking vond plaats op het departement van buitenlandse zaken onder voorzitterschap van mevrouw Eleanor Dulles, zuster van minister Dulles en raadgeefster van laatstgenoemde voor zaken betreffende Berlijn.

Brandt werd gistermiddag door minister Dulles ontvangen.

Officiele Mededelingen — NA.VO.BO. —

WEDSTRIJDUITSLAGEN

Asiento B — Super Stars	3—1.
Asiento II — Lucky Masters	1—3.
M.L.D. — Union Fleur de Marie	3—0.
Volleymasters — Chinese Club	3—1.
Asiento A — Black & White	3—0.
Kwiek — De Soto	3—0.
Olympia — Oasis	3—0.
Lucky Masters — Arsenaal	3—0.
Sithoc — Union Fleur de Marie	3—1.
V.I.O.S. — Asiento B	3—1.
Kwick — Black & White	3—1.
Sithoc — Asiento II	3—0.
Volleymasters — Union Fleur de Marie	3—0.
M.L.D. — Arsenaal	3—0.

KOMPETITIESTAND:

Dames:

Klub	gesp.	gew.	verl.	punten
Asiento A	7	7	0	14
Kwiek	6	6	0	12
Olympia	6	6	0	12
V.I.O.S.	6	6	0	12
Oasis	8	4	4	8
De Soto	7	2	5	4
Super Stars	7	2	5	4
Black & White	6	2	4	4
Juvenia	6	1	5	2
T.O.P.	5	1	4	2
Asiento B	7	1	6	2
Venus	5	0	5	0

(De wedstrijd Super Stars — Black & White onder protest van Super Stars)

Heren:

Klub	gesp.	gew.	verl.	punten
Sithoc	7	7	0	14
Volleymasters	6	6	0	12
Aquino	7	6	1	12
Lucky Masters	7	6	1	12
Asiento I	8	4	4	8
M.L.D.	8	4	4	8
Maccabi	7	3	4	6
Union Fleur de Marie	8	3	5	6
Chinese Club	5	3	2	6
Black & White	5	2	3	4
Arsenal	8	0	8	0
Asiento II	5	0	5	0

WEDSTRIJDSCHEMA VOOR FEBRUARI 1959:

9-2-59	Asiento	D	Asiento B — T.O.P.	20.00	Cratz
9-2-59	Asiento	H	Asiento II — M.L.D.	20.00	Bosnie
9-2-59	Ch. Club	H	Lucky Masters — Fl. de Marie	20.00	Dou
9-2-59	Ch. Club	H	Chinese Club — Arsenaal	21.00	Dou
12-2-59	Asiento	D	Kwiek — Super Stars	20.00	Boom
12-2-59	Asiento	D	Olympia — De Soto	20.00	Meijer
12-2-59	Asiento	D	T.O.P. — Venus	20.00	Bergogne
12-2-59	Asiento	D	Black & White — Oasis	21.00	Girigorie
12-2-59	Asiento	D	V.I.O.S. — Juvenia	21.00	Ringeling
12-2-59	Asiento	D	Asiento B — Asiento A	21.00	Sprockel
16-2-59	Asiento	D	Olympia — Super Stars	20.00	Lauffer — Sanchez
16-2-59	Asiento	D	Black & White — De Soto	21.00	Sanchez — Lauffer
16-2-59	Ch. Club	H	Aquino — Arsenaal	20.00	d. c. Gomez
16-2-59	Ch. Club	H	Black & White — Chinese Club	21.00	Volk
19-2-59	Asiento	D	Juvenia — T.O.P.	20.00	Libier
19-2-59	Asiento	D	Black & White — Venus	20.00	Behar
19-2-59	Asiento	H	Black & White — Sithoc	21.00	Behar — Libier
19-2-59	Asiento	H	Asiento I — Fl. de Marie	21.00	Pieters
23-2-59	Asiento	D	Oasis — Venus	20.00	Bosnie
23-2-59	Asiento	H	Asiento I — Sithoc	20.00	Boom
23-2-59	Asiento	H	Maccabi — Lucky Masters	21.00	Beukers
23-2-59	Ch. Club	H	Asiento II — Chinese Club	20.00	Cratz — Dou
23-2-59	Ch. Club	H	Arsenaal — Black & White	21.00	Dou — Cratz
26-2-59	Asiento	D	Asiento B — De Soto	20.00	Ringeling
26-2-59	Asiento	D	Kwiek — T.O.P.	20.00	Morkos
26-2-59	Asiento	D	Black & White — Juvenia	20.00	Volk
26-2-59	Asiento	H	Black & White — M.L.D.	21.00	Lauffer — Volk
26-2-59	Asiento	H	Maccabi — Asiento II	21.00	Palm — Morkos

N.B.: Neemt goede nota van de aanvangstijden der wedstrijden en van de ingelaste wedstrijden.

ALGEMENE HALFJAARLIJKSE LEDENVERGADERING:

Op 27 februari 1959 zal de halfjaarlijkse ledenvergadering worden gehouden. De aangesloten verenigingen zullen per circulaire van de plaats, tijd en agendapunt der vergadering in kennis worden gesteld.

INSCHRIJVINGEN:

S.V. „M.L.D.": W. v.d. Heide en C. W. A. Neys.
S.V. „VOLLEYMASTERS": J. Chundro.
S.V. „UNION FLEUR DE MARIE": H. F. Martijn.
S.V. „VENUS": R. Suriel—Smeets.
R.K.S.V. „SITHOC": I. Neumann en W. Visser.
R.K.S.V. „SUPER STARS": H. Schotborgh, L. Marshall, E. Pieternella en I. Marshall.
S.V. „MACCABI": J. Meit.
S.V. „ARSENAAL": F. Ashem.
S.V. „ASIENTO": F. Postma.
S.V. „JUVENIA": C. Marti en N. Guda.
S.V. „OLYMPIA": J. M. Getrouw en C. F. Martes.

AFSCHRIJVINGEN:

De vereniging „CARIOCAS" heeft in haar vergadering van 22 december jl. besloten zich uit de kompetitie, alsmede uit NAVOBO-verband terug te trekken.

R.K.S.V. „SUPER STARS": G. Rijna en R. Rijna.

De verenigingen worden nogmaals er op attent gemaakt, dat bij een wedstrijd men geuniformeerd moet zijn om deel te nemen, voorzien van rug- en borstnummers en niet te vergeten de identiteitskaart, die men altijd bij zich moet hebben.

Volgens het oordeel der jury van de laatst in Venezuela gehouden Achtste Caraibische Spelen, waren de beste spelers uit het Volleyball-toernooi:

MEXICO: Heren: C. Barreto. M. Galcana Gadena, T. Matzumura en J. L. Alcala.
MEXICO: Dames: J. Wing Shum en M. Cruz Perez.
PUERTO RICO: Heren: M. Fernandez Andreu en A. M. Cancel.
VENEZUELA: Heren: R. Landaeta en A. Lopez.
Dames: M. Bonett en B. Diaz.
CURACAO: Heren: Hendrik Girigorie en Eduard Sperwer.
Dames: Silvy Maria Wernath. (Aldus „El Universal")

HET BESTUUR

Aan de bovenloop van de Seine zijn nog steeds dorpen van het land geïsoleerd. Slechts door de lucht per helicoptere is het mogelijk de bewoners van het hoogstnoodzakelijke te voorzien.

Mgr. M. J. NIEWINDT in SANTO DOMINGO

door

Dr. W. C. de la Try Ellis

Uit de kerkgeschiedenis van Curaçao is ons bekend, dat de eerste Apostolische Vicarius dezer eilanden, Mgr Martinus Joannes Niewindt, roemrijker gedachtenis, voor het vervullen van bisschoppelijke bedieningen naar Santo Domingo gegaan is. De „Curaçaose Courant" vermeldt, dat de 27e oktober 1848 uit deze haven vertrokken is de Dominikaanse oorlogsbrik „27 de Febrero", kommandant-Acosta, aan boord hebbende de Apostolisch Vicarius M. J. Niewindt, Bisschop van Cytrum, en gevolg. Dit vaartuig was enkele dagen te voren alhier aangekomen met een commissie aan boord door het Dominikaanse Gouvernement afgezonden om Mgr Niewindt naar Santo Domingo over te brengen ten einde de Heer Apostolisch Vicarius De Portes tot bisschop te wijden. Na het ten anker komen en het verlaten der haven heeft de brik „27 de Febrero" Saluten gedaan, welke van het fort Amsterdam en het fort Rif zijn beantwoord. Zaterdag 25 november, zo besluit de „Curaçaosche Courant", is de Apostolisch Vicarius Niewindt van Santo Domingo op dit eiland teruggekeerd aan boord van de Dominikaanse oorlogsschoener „La Merced", kommandant S Viciosa.

Mgr. Tomás de Portes e Infante

Het eiland Curaçao was menig inwoner van Santo Domingo niet alleen bij naam, maar ook in feite bekend. Luis E. Alemar verklaart in zijn beschrijving van „Santo Domingo, Ciudad Trujillo", dat hij in oude dokumenten onder de straatnamen ook de naam Curaçao aangetroffen heeft.

En in een boek getiteld „Cosas que fueron", noemt de advokaat Emilio C. Joubert, Curaçao van ouds het asyl voor Bevrijders, „la modesta isla del mar Caribe, viejo asilo de Libertadores; por la bondad de sus habitantes morada risueña y hospitalaria". Toen op 27 februari 1844 bij de Puerta del Conde de strijdkreet „Independencia" weerklonk, waarmede de vrijheid ingeluid en de Republiek uitgeroepen werd, bevond zich op Curaçao niemand minder dan Juan Pablo Duarte, een der Vaderen des Vaderlands.

Op 5 maart 1844 arriveerden te Curaçao Juan Alejandro Acosta en Juan Nepomuceno Ravelo aan boord van de schoener „Leonor", die Duarte, Juan Isidro Perez en Pedro Alejandrino Pina naar Santo Domingo moest terugbrengen.

Het kan niet anders of een zo exceptioneel feit als het door een Regering uitzenden van een oorlogsschip om een kerkelijke autoriteit af te halen, is ook in Santo Domingo geboekstaafd. In de „Documentos para la historia de la Republica Dominicana", Colleccion de E. Rodriguez Demorizi, komt ook een paragraaf voor, aan de bisschopswijding van Dr Tomás de Portes e Infante, gewijd. Op het eiland Santo Domingo geboren, moest De Portes als minorist na de overgave van het eiland aan Frankrijk zijn vaderland verlaten en achtereenvolgens zijn studiën voortzetten in Puerto Rico, te Caracas en in Cuba, waar hij tenslotte tot priester gewijd werd en de doctorstitel haalde.

In zijn geboorteland teruggekeerd, werd dr Portes, na de verbanning van de toenmalige Aartsbisschop door het Haïtiaanse Gouvernement, tot Vicarius Generaal aangesteld waarna in 1848 zijn benoeming tot Aartsbisschop van Santo Domingo volgde. Als Vicarius Generaal had dr Portes reeds in briefwisseling gestaan met Mgr Niewindt, daar deze enige priesters van Santo Domingo gewijd had en er jaarlijks de Heilige Oliën zond. Toen onze Apostolische Vicarius in „El Amigo de la Religión", een Parijs tijdschrift, de benoeming van dr Portes gelezen had, wenste hij deze daarmede geluk en verklaarde zich bereid om de bisschopswijding te verrichten. Om gezondheidsredenen kon dr Portes toen geen reis met een zeilschip ondernemen.

En zo vertrok het Dominikaanse oorlogsschip „27 de Febrero" naar Curaçao met de Hoog Eerwaarde Provisor dr Elias Rodriguez en drie neven (oomzeggers van dr Portes om Mgr Niewindt af te halen. Het schip stond onder kommando van evengenoemde Juan Alejandro Acosta. kolonel ter zee, terwijl kapitein Naar als eerste stuurman medeging.

Na een lange reis met aanhoudende noordenwind kwam de oorlogsbodem op 8 november 1848 omstreeks 9 uur des voor middags te Santo Domingo (het tegenwoordige Ciudad Trujillo) aan, waar een grote menigte op de kade samengestroomd was om de hoge gast af te wachten.

Na de vredeskus en eerbewijzen aan de waardigheid van de prelaat verschuldigd, wees Mgr Niewindt de uitnodiging om in een rijtuig te stappen af, en schreed van de Vicarius Generaal Portes vergezeld en door een steeds aangroeiende menigte gevolgd, naar de kathedraal, waar terstond een plechtig Te Deum als dankzegging werd aangeheven. Mgr Niewindt nam hierop zijn intrek in de woning van dr Portes.

Zondag 12 november 1848 waren de straten reeds in de vroege morgen met belangstellenden, ook van de omliggende plaatsen, gevuld en verdrongen de gelovigen zich in het ruime kerkgebouw. Die dag was de eerbiedwaardige kathedraal getuige van verheven ceremoniën, die al ongeveer een halve eeuw niet meer in Santo Domingo hadden plaats gehad.

De naam van dr Tomás de Portes e Infante wordt met waardering in de annalen van Santo Domingo genoemd. En Curaçao viel de eer te beurt, dat bij een zo indrukwekkende plechtigheid als die bisschopswijding en wel in een vreemd land, onze Apostolische Vicarius, de grondlegger der Curaçaose Missie, mocht officiëren. Blijkens de in Santo Domingo opgemaakte stukken, was Mgr Niewindt vergezeld van twee priesters; de namen dier geestelijken worden daar echter niet vermeld.

Het waren de geestelijken Schermer en Frederiks.

—x—

Parijs. — Uit de safe van het kantoor van een groot industrieel concern, gevestigd op de Champs Elysees te Parijs, zijn tien miljoen francs gestolen. De diefstal kwam aan het licht toen het werk op het kantoor 's morgens hervat werd.

Post van de Bovenwinden

„Zij komen toch terug"

De emigratie van de Bovenwindse eilanden strekt zich al over te veel jaren uit om twijfelend je wenkbrauwen op te trekken voor de nog al eens verkondigde stelling: „maar ze komen toch weer terug".

Er zijn er vanzelf enkelen, die terugkomen om op hun geboorte-eiland van hun pensioen te genieten. Er zijn er wel die zo gauw mogelijk terug komen, want het land van hun geldverdienen bevalt hen niet; het is hen daar te heet of eenvoudig weg het bevalt hen niet. Maar de massa die indertijd weggetrokken is, komt diezelfde massa ook weer terug? Het is zelfs helemaal niet voor de hand als men de levensloop van de meesten nagaat.

Ze worden dan op een van de eilanden hier geboren en gaan ook hier op school. Maar: school af, eiland af, hetzij voor verdere schoolontwikkeling, hetzij voor beginnend werk.

Men ziet hier al een verschuiving van emigranten: waren het vroeger meer de volwassenen die naar elders gingen om werk te hebben, nu is het de jeugd die van school af komt. En die jeugd is een grote hap van de bevolking. Dat komt ook door het verschijnsel dat vele Bovenwindse gezinnen op Aruba om rede van kleine behuizing en duurte hun kinderen naar een grootmoeder of een tante sturen om hier op de Bovenwinden goedkoop op te groeien. Hun bestemming is om na het opgroeiproces weer te vertrekken.

De emigranten van jaren her hebben goedbetaald werk gevonden en zijn daar getrouwd en lang niet altijd met iemand van de Bovenwinden.

Als zij nu komen op de leeftijd van hun pensioen komen zij dan terug? Ze zijn ingeburgerd in hun land van adoptie, hun kinderen zijn daar en zelfs hun kleinkinderen zien ze daar al om zich heen. Ze zijn gewend geraakt aan het gemak en het genot van het stadsleven: ze voelen zich ontwend van hun oorspronkelijk leven. Wat zegt trouwens hun eiland van afkomst nog na zoveel jaren? Wie kennen zij daar nog?

De meesten brengen toch de moed niet meer op om naar hun oorsprong terug te keren en waarom zouden ze ook? Een enkeling heeft het in zijn hoofd: ik heb een huis daar en een stukje land, als ik hier niet meer werken kan, dan ga ik fijn naar huis, daar is het fris en leef je rustig. Bij velen echter, zeer velen, is dat zeker niet het geval.

De Schoolstrijd in Engeland

Londen. — De bisschoppen van Engeland en Wales hebben een nationale biddag uitgeschreven voor zondag, 1 februari, daar de strijd voor de onafhankelijkheid van de katholieke school zijn hoogtepunt nadert.

De dag daarna hebben de Aartsbisschoppen van Liverpool en Birmingham en de bisschop van Salford een onderhoud gehad met de minister van Onderwijs, om een extra bijdrage te verkrijgen voor de R.K scholen, want men vreest, dat zonder deze financiële bijstand, het R. K Onderwijs ingekrompen zal moeten worden.

Als gebedsintentie hebben de bisschoppen voorgesteld, verlichting te vragen van de plicht om grote sommen op te brengen voor de bouw van nieuwe scholen. De drie bisschoppen hebben de minister medegedeeld, dat de katholieken 290,500.000 gld zullen moeten bijdragen van de 485,000,000, die nodig zijn, als het bestaande subsidiestelsel gehandhaafd blijft. Zij zullen de minister voorstellen, om de bouwsubsidie te verhogen tot 40 a 50% tot een vaste subsidie van 75%. Dit zou de subsidie brengen op ƒ 364,000.000. terwijl het katholieke volk nog ƒ 122,000,000 zouden moeten bijdragen.

Een memorandum, gepubliceerd door de Katholieke Onderwijsraad verklaart dat, indien de gevraagde subsidie niet gegeven zou worden, het bestaan van vele scholen kritiek zou worden.

De 4.000.000 katholieken van Engeland en Wales hebben sedert de tweede wereldoorlog ongeveer 140,000.000 gld bijgedragen voor hun eigen scholen, buiten de gewone belasting, die iedereen betaalt voor onderwijs. Sedert 1947 hebben zij 376 scholen geopend. Het totaal is momenteel 1900.

De Engelse Staatskerk heeft ongeveer 3500 scholen onder haar bestuur en gaat tot zekere hoogte mee met de strijd voor hogere subsidie. Maar de andere Kerken, de „Free Churches" hebben nooit getracht te concurreren met de openbare scholen, en vertrouwen er op hun kinderen godsdienstonderwijs te kunnen geven in weekends, afgezien van de „niet-confessionnele lessen in christianity", die gegeven wordt op scholen, die onmiddellijk onder Staatsbeheer zijn.

De „Free churches" bestrijden zowel de katholieke als de Anglicaanse eisen en hebben invloedrijke leden van het Parlement benaderd. De hoofdzaak is nu, om de wet, die nu in behandeling is, er door te krijgen vóór de volgende algemene verkiezingen, die, naar verwacht wordt, dit jaar zullen plaats hebben.

De minister van Onderwijs zeide in het Lager Huis op 22 januari, dat de „Regering erkent dat verdere subsidie voor de Kerken nodig is. om hun deel te kunnen bijdragen in het nieuwe onderwijsplan". Hij voegde er bij, dat de leerplichtige leeftijd zou verhoogd worden tot 15 jaar. Bovendien zei hij, dat deze zaak zou bekeken worden in onpartijdige geest. Michael Stewart, lid van de Labourpartij zeide namens zijn fraktie, dat zij ten volle zou meewerken met de stappen die de regering zou nemen om de subsidie van de confessionele scholen te verhogen. (NC)

ERIC DE NOORMAN — Het land der witte mannen

74—42 Van de wallen af slaan Eric en Svein de bewegingen van de tegenstanders gade. Dezen zijn niet meer dichterbij gekomen en bepalen zich ertoe, enkele pijlen af te schieten, die echter niets raken. Svein moppert iets onverstaanbaars en Eric zegt: „Ze zullen wel wachten met aanvallen tot morgen vroeg, voor zonsopgang, zoals gebruikelijk." Toch geef hij de krijgers opdracht vooral op hun hoede te blijven. Daar er voorshands gevaar dreigt maakt hij van de gelegenheid gebruik. de voormalige nederzetting eens grondig te bekijken. Hierbij ontmoet hij Brigit. Het meisje blijkt juist op zoek naar hem en vraagt of hij gelegenheid heeft naar haar te luisteren. Enigszins verwonderd stelt de Noorman vast, dat Brigit een verdrietige en uiterst zenuwachtige indruk maakt. Uit haar woorden blijkt, dat hij goed heeft gezien. Zij stelt zichzelf blijkbaar verantwoordelijk voor de toestand, waarin Eric en de zijnen geraakt zijn. „Het is vreselijk", stamelt zij, „dat ik zoveel last bezorg, U en Uw vrienden. De aanvallers hebben het immers allereerst op ons gemunt. Gij zoudt misschien......" ‚Komaan", wimpelt Eric lachend af, ‚maak U om ons geen zorgen! Bovendien komen zij hier niet zo gemakkelijk in en als ze dat merken, geven ze het waarschijnlijk wel op". „Brigit begrijpt heel goed, dat Eric haar gerust wil stellen, en ze schudt mismoedig het hoofd. De Noorman weet echter het gesprek handig een andere wending te geven door over de oude nederzetting te beginnen. Brigit blijkt er wel een en ander van te weten. „Hoe oud zou deze sterkte zijn?" vraagt Eric. „O, heel heel oud", vertelt het meisje. „Het was een van de eerste bouwwerken die onze voorvaderen in het nieuwe land maakten. Ze hadden vele kostbaarheden uit het stamland overzee meegebracht. Waar die alle gebleven zijn, is niet te achterhalen. Wij hadden slechts een klein gedeelte. Maar Conall, mijn vader, zei altijd, dat hier in de ruïne nog een grote goudschat verborgen moet zijn". Svein, die er bij is gekomen en ook naar het meisje luisterde, wordt eensklaps een en al belangstelling. „Tjonge", knort hij met een brede grijns die de somberheid van zijn verweerde tronie vaagt, „als dat zo is, zal ik deze in elkaar gezakte steenhoop tot mijn laatste snik verdedigen".

ENFANT TERRIBLE VAN MIDDELBARE LEEFTIJD

Nicholls' amusante roddeltjes

Flappers en flodders in de jaren '20.
(Illustraties uit The Sweet and Twenties)

Op 25-jarige leeftijd zijn *eerste* memoires

Van een letterkundige medewerker

Beverley Nicholls is de man die het, toen hij vijfentwintig jaar geworden was, nodig vond om zijn mémoires te schrijven. Dat boek „Twenty-five" werd een bestseller en van toen af aan was de naam van de jonge auteur gemeengoed in de kring van lieden die zich voor eigentijdse levensherinneringen interesseerden, ook al waren die dan geschreven door een jong heer, die artistiek en sociaal gesproken net kwam kijken.

Nicholls behoorde bij de zogenaamde Bright Young People, een schicht van de Engelse maatschappij die de meer bezadigde inwoners van het Verenigd Koninkrijk met vrees in het hart en schichtige ogen bekeken. Men wist n.l. nooit wat die jongelieden nu weer zouden uithalen. Tot Beverley Nicholls' generatie behoort o.a. die stralende ster aan het theaterfirmament anno 1920: Noel Coward en, u weet het allen, die amuseerde en choqueerde de goegemeent van Engeland in die dagen op een manier die we nu allesbehalve schokkend, om niet te zeggen allesbehalve shocking meer vinden. Nog zo'n meteoor aan de hemel van de Engelse uitgaande wereld was Ivor Novello, die met zijn „Keep the Home Fires Burning" een tweede nationale hymne had vervaardigd en wiens profiel hem een matinee-idool van de eerste orde had gemaakt. Zij schreven allemaal blijspelen, die bij de toenmalige sophisticated wereld een enorm succes hadden, hoe flauw en gezocht wij ze nu ook mogen vinden, terwijl zij als auteurs van artikeltjes over alles en nog wat, van sketches en een-acters een energie opbrachten die ons nu nog met bewondering vervult.

Ook met verwondering, want deze heren, bij wie we dan nog een stuk of wat anderen moeten voegen, deden net als Louis Couperus bij ons: zij lieten het voorkomen alsof ze te ellendig waren om een pen in de hand te nemen onder het voorwendsel, dat zij vrijwel voortdurend op de rand van het geestelijke graf verkeerden vanwege de „spleen", toentertijd een modeverschijnsel dat zij hevig affecteerden, maar onderwijl schreven ze bibliotheken vol, speelden comedie in de stukken die ze in een paar weken onder hoge druk in elkaar smeten — en die er, het zij terloops gezegd, niet minder door werden —, gaven de mode aan, liepen van de ene tea naar de andere borrelpartij, sliepen nauwelijks en wonden zich over alles en niets verschrikkelijk op. Hun voornaamste bezigheid echter was het verzinnen en uitspreken van meestal kwaadaardige, zeer bitse en spitse gezegdes, die „de wereld waarin men zich verveelt" naar hartelust herhaalde, embelliseerde of afzwakte al-naargelang degeen die roddelde, een vriend of vijand was van de hyper-nerveuze vinder van de bonmot.

Beverley Nicholls in de tijd van de Bright Young People

De wereld na de eerste Grote Oorlog verkeerde in een hectische stemming en iedereen die meetelde of mee wilde tellen, liep voortdurend op het randje van zijn zenuwen. Het Edwardiaanse Engeland was het Victoriaanse gevolgd en toen moest waarachtig George de Vijfde het beleven, dat zelfs Koninginnen mee gingen doen aan dingen die „men" van ouder op ouder nooit had gedaan of durven doen: men publiceerde memoires, waarin taboes werden opgeheven, die van evenveel waarde hadden geschenen als de Tien Geboden. Wij, de ouderen, zijn er allemaal uitgegroeid, maar in Engeland, het eiland waarvan de zeden en gewoonten een veel taaiere existentie hebben dan die op het continent, blijkt bij sommigen de groei wat opgehouden. Om bij 't onderhavige onderwerp te blijven: Beverley Nicholls heeft een vervolg geschreven op zijn mémoires van idem zoveel jaar geleden en noch de stijl, noch de blik van de auteur schijnt zich ook maar in iets te hebben veranderd. Nicholls heeft zich echter in de loop der jaren heus nog wel eens bezig gehouden met andere onderwerpen dan zijn medemensen. Hij is de vervaardiger van charmante boeken over zijn eigen tuin. Hij debatteerde hevig over politiek. Hij fulmineerde op zeer ernstige toon tegen het militairisme. Was enige tijd in de ban — en hoe! — van Frank Buchman, de leider van de Oxfordgroepbeweging en bewoog zich sociaal op een wijze die in ieder geval geen twijfel op liet komen omtrent zijn ernstige bedoelingen, de mensheid te wijzen op verkeerde sociale of maatschappelijke instellingen of maatregelen.

Het is alleen zo te betreuren, dat de lezer onwillekeurig geneigd was die doodernstige werken te bekijken met de ogen, waarmee hij de artikelen en werken uit de jeugd van Nicholls heeft bezien, dat wil zeggen: met een geamuseerde belangstelling en die interesse voor de roddel, die de besten van ons eigen kan zijn. Want één ding is zeker: Beverley Nicholls moet, als Oscar Wilde, als Max Beerbohm en andere Lebemänner op het literaire vlak, veel beter praten dan schrijven. En als het nu zo gevalt dat Nicholls op schrift praat, dan weten we zeker een amusant boek onder ogen te krijgen.

Dat is zijn laatste werk, getiteld: The Sweet and Twenties, dan ook. Men leest het in één ruk uit, als men tenminste voldoende nieuwsgierig is naar de zeden en gewoonten uit die tijd, zoals die zich in Engeland manifesteerden, of minstens genomen bladert men er in, met één wenkbrauw opgetrokken om een anecdote te lezen, die opvalt door een kwaliteit die bij The Bright Young People uniek was, n.l. een rake opmerkingsgave, gecompleteerd door een azijnzure of vitrioolscherpe wijze van formulering.

The Sweet and Twenties is één grote roddel. Alles en iedereen gaat over de tong. De intieme vrienden krijgen, zoals men in Amsterdam zegt: een patsj en een zoen. De kennissen worden op een piedestal geplaatst om er enige zinnetjes later afgesleurd te worden op een wijze die, als men gevoelig is voor dat soort bitsheid en humor, doet glimlachen, maar die toch een nare smaak in de mond achterlaat.

En als het daar nu maar bij gebleven was, maar neen. Beverley Nicholls heeft gemeend — en aan zijn oprechtheid valt niet te twijfelen — dat hij aan zichzelf verplicht is bij de beschrijving der zeden anno 1920—1930, ethische zienswijzen te luchten die, hoe eerlijk geuit ook, de schrijver doen kennen voor wat hij eigenlijk is: een verlate puber. En is er verontrustender beeld dan van een man op middelbare leeftijd die, bij wijze van spreken, nog altijd met kniekousen loopt, om de meiboom danst en geen enkele hebbelijkheid verloren heeft die hem vroeger een enfant terrible maakte op de tea's bij Lady Zus of Zo?

Men wordt stil bij het bedenken wat hier een talent verspild werd. talent om een pittige dialoog te schrijven, talent om een schier onuitblusbaar enthousiasme op te brengen voor welke „goede zaak" dan ook, talent ten slotte om een uiterst leesbaar boek te schrijven. Maar Beverley Nicholls is het prototype van de man die, voorzien van een in aanleg prachtig talent, dat niet heeft weten te ontwikkelen. Het is als een bloem die in één nacht uitgekomen is en verder alleen nog maar kan verschrompelen. Een lange wasdom is zulke talenten niet beschoren. Hun is de rijkdom van de verworvenheden der ervaring ontzegd. Zij hebben zo haastig geleefd, dat zij in zeer korte tijd alles hebben verspild wat zij te geven hadden. En de voorraad is nooit aangevuld.

Niet dat deze mensen er iets aan kunnen af- of toedoen. Zij zijn nu eenmaal zo. Zij zijn in zeker opzicht wonderkinderen die zijn blijven steken. Die niet zijn heengekomen over de crisis, die ieder wonderkind gaat ervaren als hij tot de jaren des verstands is gekomen. Zie Yehudi Menuhin, het prachtige voorbeeld van een wonderkind dat, via vele crises, een volwaardig groot en rijp kunstenaar is geworden. Beverley Nicholls is dat niet beschoren geweest.

Dat wil niet zeggen dat men zijn boek: The Sweet and Twenties, niet kan bewonderen. Zeker, maar dan met een aarzeling, voortspruitend uit de wetenschap, dat de man die deze amusante roddeltjes tot een boek verenigde, tegen de zestig loopt, om het nu maar eens bruut te zeggen. Natuurlijk is het amusant om Beverley Nicholls' kijk op mensen in korte scherpe trekken voor ogen geëtst te krijgen. Wat hij over de Sitwells te vertellen heeft, is zeker een prettige bijdrage tot beter verstaan van die unieke zuster Edith met haar twee broers, Osbert en Sacheverell. Natuurlijk zijn de anecdotes over koning George de Zesde amusant. John Piper had illustraties gemaakt voor Sir Osbert's boek betreffende het grote huis Renishaw. Al zijn tekeningen gaven Renishaw weer alsof er net een hevige storm woei, zo luguber en koud. De Koning moet bij het doorbladeren van het boek gezegd hebben: Wat jammer, mr. Piper, dat u toen u daar was steeds zulk slecht weer heeft gehad.

Nicholls' interview met Shaw werpt zeker een grappig licht op G.B.S. Het fanatisme waarmee Shaw, toen de wedstrijd tussen Carpentier en Dempsey op komst was, partij koos voor de Fransman, grenst aan het ongeloofwaardige, te meer daar Shaw natuurlijk niet het minste verstand had van boksen. Shaw ging zelfs zo ver te beweren dat iemand die zijn geld zette op Dempsey niet waard was, dat hij een cent in zijn zak had. Carpentier kreeg zijn knockout vier dagen later in de vierde ronde....

De cause célèbre uit die dagen was de moordzaak Bywaters-Thompson, die Nicholls op dusdanige wijze verslagen heeft, dat hij daardoor bij de journalisten, die hem natuurlijk aanzagen voor een dilettant op hun gebied, grote achting verwierf. Hij was de enige die een interview kon publiceren met de familie van de moordenares, en wel door zijn charmante persoonlijkheid, die zo afstak bij de objectieve vakmatige houding van de andere verslaggevers, dat Nicholls de journalistieke held van de dag werd. De „human touch" had het gewonnen.

Diezelfde „human touch" vindt men in The Sweet and Twenties. Beverley Nicholls draaft op alles af wat hem interesseert. Natuurlijk draaft hij door, maar daardoor juist verzeilt hij in omstandigheden en komt hij op plaatsen waar bezadigder, betere schrijvers nooit een voet zullen zetten. Met koninklijke personen maakt hij net zo min omslag als met de mannequin van de dag. De society-lady met de exquise vriendenkring betovert hij even gemakkelijk als Eerste Ministers. Hij logeert met even groot aanpassingsvermogen op een kasteel als in een arbeidershut. En iedereen vindt hem aardig, beminnelijk, geestig en hartelijk. Behalve dan degenen wier persoonlijkheid bij hem niet aanslaat. Die haalt hij er door op een wijze die vlijmscherp is en het becomplimenteerde slachtoffer zowel sociaal als menselijk met de grond gelijk maakt.

Na lezing van dit achtendertigste boekwerk van zijn hand blijft men het jammer vinden, dat het niet belangrijker is en hoopt men, tegen beter weten in, dat Beverley Nicholls toch nog eens het boek zal schrijven dat men geheel en van harte zal kunnen bewonderen en liefhebben.

Drie mensen gedood bij spoorwegbotsing te Verviers

Brussel. — Bij een spoorwegbotsing, die zich vanmorgen nabij een tunnelingang bij het station van Verviers voordeed, zijn drie mensen gedood en een vijftigtal gewond. Het ongeluk geschiedde tussen de trein op weg naar Leuven en een passagierstrein, die van Spa kwam. De streek was gehuld in een dichte mist.

De botsing was bijzonder hevig. De machinist van de eerste trein en de machinist en de conducteur van de tweede werden op slag gedood. Van de circa vijftig gewonden zijn er verschillende zwaar gewond.

IGNACE NEUMARK overleden

Den Haag. — De uit Polen geboortige dirigent Ignace Neumark is na een kortstondige ziekte te Den Haag overleden. Neumark, die in 1888 te Plock (Polen) geboren werd, studeerde te Warschau en aan het conservatorium te Leipzig. Na als dirigent van tal van Duitse orkesten te zijn opgetreden, richtte hij na de eerste wereldoorlog het Philharmonisch orkest van Oslo op. In 1922 kwam Neumark in Nederland aan en bleef er tot de tweede wereldoorlog. Tijdens de oorlog woonde hij in de Verenigde Staten, maar na de bevrijding keerde hij naar Nederland terug en nam het Nederlandse staatsburgerschap aan.

Neumark is ruim 30 jaar lang dirigent geweest van het Haagse Residentie-orkest.

—x—

Peru. — Dezer dagen is de eerste rechtstreekse radiotelegrafische verbinding tussen Zwitserland en India tot stand gebracht waardoor het zenden van telegrammen tussen beide landen aanzienlijk bespoedigd wordt.

Zwier van de hoela-hoepel inspireert Pierre Cardin

☆ TAILLE DEFINITIEF TERUG
☆ BREDERE SCHOUDERS

Bij de collectie van Heim wordt deze hoed, ontwerp Svend, gedragen, een luchtig potje van jasmijn-bloempjes.

(Van een speciale medewerkster in Parijs)

Pierre Cardin is gegrepen door de zwier van de bewegende hoela-hoepel. Hij heeft het beeld van de tourbillonnerende beweging rond de schouders willen vastleggen in zijn voorjaarscollectie.

En meer dan ooit heeft hij met de verwezenlijking daarvan bewezen, welk een knap couturier hij is. Of zijn modellen erg draagbaar zijn en passen in de versobering, waar men de mond vol van heeft, is een tweede. Het is met die modegrillen anders heus niet zo erg, zeggen de voortrekkers der Parijse haute couture. Want Frankrijk exporteert altijd nog voor 77 miljard francs aan kleren en maar voor 64 miljard francs aan auto's per jaar.

Pierre Cardin, op het ogenblik na Dior-Saint Laurent een der belangrijkste ontwerpers, is de laatste seizoenen sterk inspirerend geweest voor de confectie. Zijn kleine salon zat vorig jaar tijdens de première zo opgepropt met modejournalisten, die zelfs tafels, verwarming en schoorstenen bezet hadden, dat hij ditmaal wijselijk een deel der persmensen heeft gevraagd de tweede dag te komen. Die waren dan tevens getuige van de opkomst en masse der inkopers, die hier ideeën komen zoeken voor hun confectie.

Cardin bereikt zijn hoela-hoep effect door de schouderbreedte als het ware uit te rekken met horizontale hoog opstaande kragen, soms aan weerszijden geaccentueerd op de bovenarm met strikjes als vlinders of met twee roosjes. Die „zwier"-lijn om de schouders houdt hij de hele collectie vol, zowel bij de wandelpakjes die duidelijk getailleerd zijn en een korte bolero hebben, als bij de avondjaponnen in verrukkelijk mooie kleuren. Zwart is er nauwelijks.

Ook de kapsels hebben de wervel van om het hoofd ineengedraaide haarstrengen en het nieuwe 18-jarige ster-mannequintje bij Cardin, een donker Deens danseresje, ziet er allerliefst mee uit.

De hoeden zijn transparant. Dat is het compromis tussen de kappers en de modisten. Een verzorgd kapsel blijft nodig want het schemert door het àjour van de grote hoedenbol heen.

Kooihoedje van Patou. De voile hangt aan een bolletje, bekroond met een zwart fluwelen strik.

Men kan al die hoeden het best beschrijven al een soort puddingvormen van heel luchtig materiaal met een rand zo diep, dat de mannequin er bijna doorheen kijkt. Ze zijn soms bezaaid met bloembladeren. Maar één enorme namaakhyacinth op het hoofd kan ook een hoed vormen. Cardin heeft zich uitgeleefd in deze bloemrijke vederlichte hoofddeksels van een omvang, waarbij de vleugelkappen van de Vincentiuszusters niets zijn. Toch doen ook deze onwezenlijke hoeden mee met een neiging tot romantiseren die weer de kop begint op te steken. Want de schouderverbreding die de nieuwe voorjaarsmode kenmerkt, wordt ook gevonden door de mouw aan te zetten met een brede plooi op de bovenarm. En dat is een onmiddellijke aansluiting op het strakke gestroomlijnde lang gekoesterde silhouet van de pure zakelijkheid. Trouwens de taille is definitief terug, tot nu toe in elke collectie die wij gezien hebben. De roklengte achten wij echter nauwelijks noemenswaard gewijzigd. Nieuw is wel bij de avondjaponnen de lengte tot ongeveer twee handbreedtes boven de enkel. De feestgewaden van Cardin in prachtige kleurenimprimé's, geel, groen, turkoois, lila, zijn een verrukkelijk spel van ijle luspanden. Op de voet vallende ballonrokken zijn middenvoor even gespleten en opgenomen met een toef rozen. Resedagroen, citroengeel, alle tinten rood van framboos tot abrikoos en blauw in vele nuancen zijn sterk vertegenwoordigd. Hetis een collectie van grote creativiteit en kunstzin.

Matelot van Jean Patou van ruw donkergroen stro met witte piqué strik.

„Saturday Evening Post" over het Nederlandse Deltaplan

Amsterdam. — Wij lazen in Trouw:

De Amerikaanse „Saturday Evening Post" heeft in het nummer van deze week een artikel gewijd aan het Nederlandse Deltaplan, dat gerangschikt wordt onder de wereldwonderen.

Na een overzicht van de rampvloed van 1953 en de opbouw die sindsdien begonnen is, schrijft de auteur van het artikel, Ernest O. Hauser: „Nooit tevoren zo iets beproefd. *Als zuiver technisch als werkstuk zal het Deltaplan zich handhaven naast wereldwonderen als de Piramiden, de Eifeltoren en de Waterweg van St. Laurence".*

„Het concept van het plan is zo origineel en het is zo uitgebreid van werkterrein, dat zelfs de vernuftige Nederlanders niet met zekerheid kunnen zeggen, hoe zij het ten einde zullen voeren. Alles wat zij weten is, dat het uitgevoerd zal worden".

Verkoop van Amerikaanse wapens aan Indonesië

Washington. — De V.S. hebben besloten lichte wapens aan Indonesie te verkopen voor de uitrusting van twintig bataljons van het leger. Dit is door functionarissen van het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken meegedeeld.

Zij zeiden dat geweren, vrachtauto's, jeeps en verbindings- en ander materiaal dat geschikt is voor het handhaven van de binnenlandse veiligheid, tot de zendingen zullen behoren die naar Indonesie gaan op grond van een akkoord waarover oorspronkelijk in augustus jl. overeenstemming werd bereikt.

Cubaanse ministerraad aanvaardt nieuwe wet

Havana. — De Cubaanse ministerraad heeft zondag een nieuwe wet aanvaard die de terugkeer naar de grondwet van 1940 regelt.

Deze grondwet was door de regering-Batista afgeschaft. Zij zal geldig blijven tijdens het voorlopige revolutionaire bestuur en bevat regelingen voor de overgang naar een rechtmatig constitutioneel bewind.

Twee functionarissen van de Cubaanse politie tijdens het regime Batista, die door de rechtbank van Havana ter dood waren veroordeeld, zijn zaterdagavond geëxecuteerd.

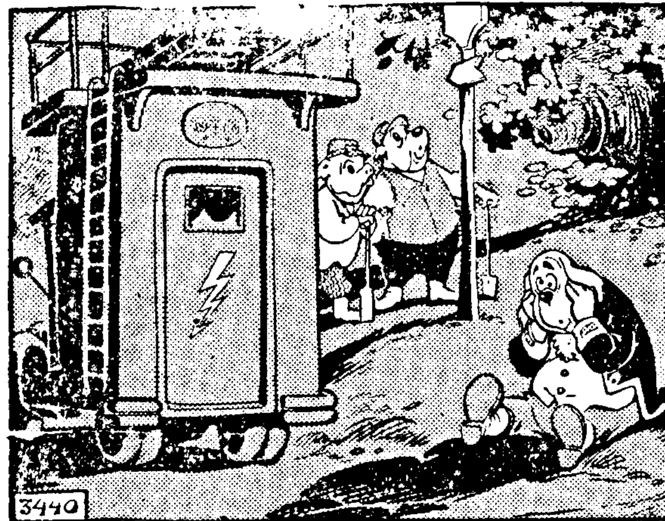
De militaire tribunalen hebben tegen drie personen de doodstraf geeist en tegen drie anderen gevangenisstraffen van vijf tot dertig jaar.

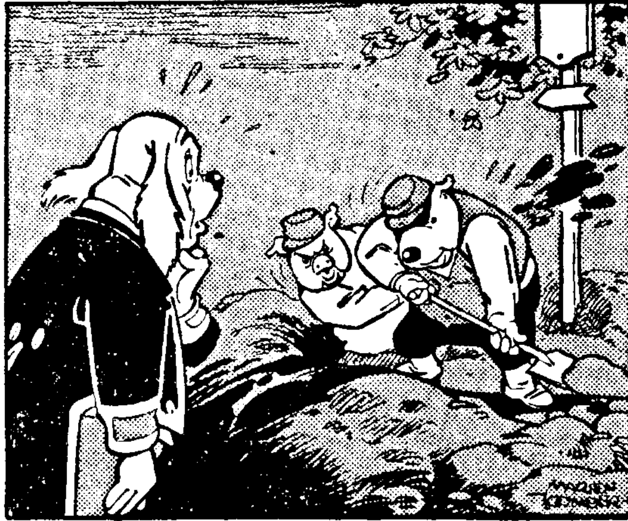
EISENHOWER brak vakantie af

Thomas Ville. — President Eisenhower heeft een korte jachtvakantie afgebroken. Hij keerde zondagavond — 24 uur eerder dan hij van plan was — naar Washington terug.

In een bekendmaking werd gezegd, dat hij vandaag voor enkele afspraken op zijn bureau wil zijn en dat hij enige aangelegenheden wil behandelen. Er werd niet gezegd welke kwesties dit betrof.

TOM POES EN DE KWANTEN

3440 De trouwe bediende Joost was danig geschokt. Toen de stroom eindelijk uitviel, zakte hij versuft tegen de grond en hij merkte niet hoe commissaris Bas zich wegspoedde om hulp te gaan halen.

Hij kwam pas enigszins tot zichzelf, toen er een wagen van de storingsdienst verscheen.

Er stapten twee gemeentewerklieden uit, die met een geoefende blik de toestand opnamen.

„Hier loopt een hoofdkabel", sprak er een. „Precies onder dit paaltje door". „Een mal paaltje", meende de ander. „Laten we de zaak maar eens openleggen dan kunnen we zien wat er achter zit".

Zo gezegd, zo gedaan. De beide ambtenaren begonnen te graven en verdwenen zodoende al spoedig onder de grond.

„Het is treurig", zei Joost gekwetst. „Er had wel een erg ongeluk kunnen gebeuren, met uw welnemen. Deze electrische leiding is heel slordig aangelegd en ik overweeg om mijn beklag te doen bij de burgemeester, als ik zo vrij mag zijn. Het gaat niet aan om iemand een stroom door de leden te jagen en dan niet eens te vragen hoe hij het maakt".

„Heb niet zoveel babbels", snauwde een van de werklieden het hoofd uit de kuil stekend. „De kabel is beschadigd! Iemand heeft hier gegraven en een gat in de leiding gemaakt!"

„O!" zei de knecht. Hij trok wat bleek weg, want hij herinnerde zich plotseling de kuil, die heer Ollie op deze plaats gegraven had...

Een exodus en zijn achtergronden

DE OPENING IN HET IJZEREN GORDIJN

(van onze korrespondent in Israël)

Het ijzeren gordijn is op één plek van binnenuit geopend. De Roemeense Volksrepubliek laat sinds kort duizenden Joden naar Israël emigreren na een groot aantal jaren, waarin reeds het bezoek aan de Israëlische ambassade voor het indienen van een immigratie-aanvrage een levensgevaarlijke zaak was.

Men verwacht, dat in het jaar 1959 een groot deel van de Joodse bevolking van Roemenië, welke bevolkingsgroep nog ongeveer een kwart miljoen zielen telt, zal emigreren.

Dagelijks verlaten honderden per trein Boekarest om zich over Boedapest naar Wenen te begeven, waar zij door Israëlische immigratie-ambtenaren in ontvangst worden genomen. Ouden van dagen en patiënten worden onmiddellijk per vliegtuig naar Israël overgebracht, de jongere en gezonde emigranten reizen over Napels per schip naar hun nieuwe vaderland.

De Roemeense autoriteiten laten de emigranten slechts vertrekken na hen volledig uitgekleed te hebben. Slechts veertig kilogram handbagage mogen zij meenemen. Slechts regeringsbeambten, die tenminste vijf jaar in regeringsdienst waren, wordt royaal toegestaan zeventig kilogram mede te nemen. Het tempo van de emigratie wordt van overheidswege gedirigeerd. Men ontvangt mededeling van ontslag, begeleid door instrukties woning en huisraad te verkopen aan daartoe aangewezen instanties, belastingen worden ingevorderd, reisbiljetten moeten worden betaald. En voorzover er in de Volksrepubliek nog privé-ondernemers bestaan, ontvangen deze in plaats van een ontslagbrief instrukties hoe hun bedrijf te likwideren.

Dat de bedragen betaald voor woningen en huisraad alsmede voor de likwidatie van bedrijven zeer laag worden vastgesteld, spreekt in dit systeem vanzelf. En dat aan de andere kant de opgelegde belastingaanslagen niet gering zijn, spreekt al evenzeer vanzelf.

Israël ontvangt opnieuw een massa-immigratie van berooiden, die het van de eerste dag in Wenen af moet voeden en verzorgen.

Gedurende tien jaar bestond er een officieel Roemeens emigratieprojekt, waardoor in het kader van familie-hereniging af en toe enkele Roemeense Joden de emigratie naar Israël toegestaan werd. De laatste jaren was deze emigratie nagenoeg tot stilstand gebracht en er waren vele tragische gevallen bekend van uiteengerukte families, waarvan enkelingen na de oorlog naar Israël kwamen en jarenlang tevergeefs wachtten met de belofte van ouders. van de echtgenoot, van de zoon of de dochter in de oren: wij komen met het volgende transport. Waarop deze familie-hereniging plotseling en wreed werd stop gezet door de politieke verrassingen van het Roemeense regiem.

Officieel geeft de Roemeense regering vandaag geen andere verklaring voor deze plotselinge aktie de Roemeense Joden te laten vertrekken, dan dat zij thans bereid is de uiteengerukte families te herenigen. De binnenlandse situatie van Roemenië evenwel vertoont genoeg dwingende redenen, waardoor de regering te Boekarest ineens haar goede hart ontdekt heeft.

In Roemenië, zowel als in de andere landen van het oostelijke blok hebben de eerste jaargangen van de zuiver communistische hogescholen en universiteiten hun opleiding thans beëindigd en zij staan nu voor hun opneming in het economische en intellektuele leven van het land.

Er is echter een zeer geringe plaatsingsmogelijkheid en daar de grote moeder — Rusland — voorlopig zelf over voldoende jonge opgeleide en afgestudeerde krachten beschikt, liggen daar evenmin mogelijkheden voor de nieuwe generatie. En de landen van het westen zijn voor ondernemende jonge lieden uiteraard geheel onbereikbaar.

Daardoor ziet de Volksrepubliek zich gedwongen thans in het eigen land met spoed werkgelegenheid te scheppen voor haar nieuwe generatie, voordat een mogelijke werkloosheid tot teleurstellingen bij de akademici voert en daarom moeten er plaatsen worden vrijgemaakt. Deze situatie biedt dan ook de verklaring voor de omstandigheid, dat bij de eerste immigratiegolven zovele hooglераren, artsen, advokaten en hoge staatsambtenaren Israël zijn binnengekomen. Deze groepen behoorden tot de eersten, die — vaak slechts achtenveertig uur voor vertrek — mededeling kregen van hun ontslag en van hun vertrek.

Zoals in alle landen van het oostelijke blok hebben de Communisten de meeste moeite met de intellektuelen. Als zij dan bovendien nog „geïnfekteerd" zijn door de oude geestesrichting en door intellektuele onafhankelijkheid van denken, dan zijn zij niet altijd bereid lippendienst aan het communisme te bewijzen.

Een dreigende werkloosheid is hier de nieuwe heersers een te groot gevaar. Bij de Joodse akademici komt daarbij nog, dat dezen vaak ook nog Zionistisch denken en dat gevaar bestaat tenminste bij de nieuwe Roemeense generatie van akademici niet. Hier nu heeft de regering van Boekarest de voortdurende bereidheid van Israël Joden uit alle landen als burgers op te nemen kunnen gebruiken om op geruisloze wijze de groep der „onbetrouwbare" Joodse intellektuelen te verwijderen en tegelijkertijd plaats te maken voor de wachtende generatie der jonge communisten.

Maar er is meer. De zogenaamde humanitaire aktie der Roemeense regering dient betaald te worden. In de eerste plaats betalen de Roemeense Joden met het afgeven van hun bezittingen voor een appel en een ei en verder door het achterlaten van eventueel resterend vermogen dat na de verschillende aderlatingen nog mocht overblijven. Maar ook de Amerikaans-Joodse hulporganisaties, die reeds tientallen jaren altijd bereid zijn daar in te springen, waar Joden hulp geboden moet worden nemen met grote sommen aan deze vrijlating deel. Ongetwijfeld zal eens het ogenblik komen, waarop over de losprijs door de Amerikaanse Joden betaald om hun Roemeense broeders vrij te kopen een witboek — of wat waarschijnlijk is: een zwartboek — zal worden gepubliceerd.

Voor Israël betekent deze nieuwe immigratiegolf opnieuw een zware economische belasting. Opnieuw moet het woningbouwprogramma worden aangepast, de sociale diensten voor ouden van dagen, invaliden en zieken moeten worden uitgebreid en totdat de nieuwe burgers een productieve plaats in het economische leven zullen gaan innemen, dient hun alles te worden verschaft: woning meubelen, voedsel, onderwijs voor hun kinderen, medische verzorging hunner families.

In Israël zelf is reeds een nieuwe Immigratie-lening uitgeschreven, in het buitenland tracht men opnieuw kredieten te verkrijgen. En de inflationaire druk neemt toe.

Dat de Staat Israël niet gesticht is voor het handjevol, dat er in 1948 woonde, maar voor gans het volk, wordt door het voorbeeld Roemenië weer duidelijk belicht.

Apostolische Delegatie veroordeelt onrustverstoorders

Leopoldville (Belgisch Congo). — De kerkelijke autoriteiten hebben een religieus-politieke sekte verantwoordelijk gesteld voor de opstootjes in Congo in het begin van de maand januari en noemden haar „de ergste vijand van Christus, en Zijn universeel Evangelie in de Congo".

De Apostolische Delegatie in Belgisch Congo gaf een verklaring uit, uit, waarin de aktiviteiten van het kibangisme werden veroordeeld, de invloedrijke sekte, die de politieke meeting bijeenriep, welke leidde tot gewelddaden in Leopoldville op 4 januari.

Opgehitst door de kwestie van de onafhankelijkheid, die besproken was op de meeting, vielen menigten van Afrikanen het Europese deel van de stad aan. Teruggeworpen door de politie, koelden zij hun woede op regeringsgebouwen en katholieke instellingen in de inboorlingen-wijken. Twee dagen later lieten de onlusten meer dan 70 doden en ongeveer 250 gewonden achter, terwijl katholieke instellingen naar schatting bijna ƒ 1.600.000,— schade hadden geleden.

In de verklaring deelde de Delegatie mede, dat het haar plicht was alle katholieken te waarschuwen, „dat geen banden bestaan, zelfs niet van pure beleefdheid, tussen de vertegenwoordiger van de H. Vader en deze religieus-politieke sekte (kibangisme)". De delegatie herhaalde haar dikwijls herhaalde waarschuwing aan alle katholieken.... „dat deze sekte de grootste vijand is van Christus, Zijn Evangelie, en Zijn Bovennatuurlijke Wet."

Het huurkontrakt

Leiden. — Zich beroepend op het huurkontrakt meende een Leidse huiseigenaar aan een huurster de ontruiming van de flat te kunnen gelasten, omdat de betrokken dame een poes had. In het huurcontract was bepaald, dat het houden van huisdieren was verboden. Voor het Leids kantongerecht bepleitte de man echter tevergeefs voor opzegging van het kontrakt, want de kantonrechter meende, dat een poesje niet voldoende aanleiding vormde om het kontrakt teniet te doen. Te meer niet, daar de huurster verklaringen van haar mede-flatbewoners kon overleggen, waaruit bleek, dat niemand last van het diertje ondervond. Toen de teleurgestelde huisbaas, wederom steunend op een clausule in het huurkontrakt, eiste, dat de huurster de proceskosten zou betalen, wees de kantonrechter deze eis toe, maar veroordeelde tevens de huisbaas tot het betalen van de advocatuurkosten van de huurster. De bedragen ontliepen elkaar met 42 cent.

De negerjongetjes

Amerikaans protest tegen voorlichting

New York. — Het Amerikaanse comité ter bestrijding van rassendiscriminatie, dat gevestigd is in New York, heeft over de affaire van de negerjongetjes die blanke meisjes zouden hebben gezoend het volgende telegram (vertaald) gezonden aan John Snure jr., hoofdbeambte van de voorlichtingsdienst van de Amerikaanse ambassade in Nederland.

„Comité ter bestrijding van rassendiscriminatie protesteert ten sterkste tegen beweringen, die door de Amerikaanse en Nederlandse pers worden toegeschreven aan de ambassade en aan uzelf omtrent de „Carolina kissing case". Negerjongens bevinden zich in opvoedingsgesticht met volstrekt enige reden rassendiscriminatie en niet omdat ze misdadig zijn, zoals u het Nederlandse volk voorspiegelt. De zaak gunstig voorstellen en vervalsingen omtrent dit geval mogen misschien de autoriteiten van de staat Carolina helpen, maar ze beogen niet het Amerikaanse volk als geheel, noch het Nederlandse volk te helpen, en evenmin de waarheid te dienen."

Tevens werd een protestbrief van dezelfde strekking gericht aan minister Dulles.

—x—

Zürich. — De Poolse nationale luchtvaartmaatschappij heeft een nieuwe lijndienst tussen Zurich en Warschau zonder tussenlanding geopend.

Er kwam regen

Nairobi. — Duizenden leden van de Masai-stam hebben gisteren met gejubel de stortregen begroet die kwam nadat koningin-moeder Elizabeth van Groot-Brittannië een half uur eerder had gezegd te hopen, dat zij gezegend zouden worden met veel regen.

Kort na die woorden kwam er een onweersbui, die regen bracht voor de dorre landerijen van de Massais.

Koningin-moeder Elizabeth was maandag te Nanok in Kenia, 100 km. ten westen van Nairobi, de gast van de Masai stam.

Het aantal inwoners van Nederland

Den Haag. — Het aantal inwoners van Nederland op 1 januari 1959 is door het Centraal Bureau voor de statistiek voorlopig vastgesteld op 11.278.700. Dit betekent, dat de bevolking in 1958 is toegenomen met ongeveer 183.000 personen. Dit is ruim 44.000 meer dan in 1957, toen de groei circa 139.0.. heeft bedragen.

WIE ADVERTEERT EEN MOORD!

door AGATHA CHRISTIE

47

Haar stem verstierf. Craddock zag dat zij vaalbleek was geworden en grijze schaduwen om haar ogen en bij haar mond zichtbaar werden. „U moet nu wat rusten...... ik mag u niet langer vermoeien."

Zij knikte hem toe. „Roep Mac maar even," klonk het zacht. „Ja, ik ben moe. Pas op Blackie, wat ik u bidden mag......"

„Ik zal er mijn uiterste best voor doen, mevrouw," beloofde de inspecteur. Daarop ging hij naar de deur. Hij hoorde haar stem nog zacht wat zeggen, maar kon haar onmogelijk meer verstaan.

„Ik hoop, dat ik haar geen kwaad heb gedaan," zeide hij tegen zuster Mc Clelland. Deze stelde hem gerust. Toen zij later nog bij hem terug kwam zei hij: „Het enige waarvoor ik geen gelegenheid heb gehad is, haar te vragen of zij misschien nog oude foto's bezit van haar schoonzuster."

De verpleegster vertelde: „Dat lijkt mij niet waarschijnlijk, inspecteur. Zij had haar persoonlijke bescheiden met al haar meubels in het begin van de oorlog in een garde-meuble opgeborgen. En die is tijdens de Blitzkrieg in vlammen opgegaan. Mevrouw Goedler heeft me vaak verteld, dat ze daarbij alle familieherinneringen en ook haar familiefoto's was kwijtgeraakt."

Nu, dan wist hij genoeg. In de trein dacht hij nog eens na over hetgeen hij te weten was gekomen. De twee schimmen Pip en Emma waren dus geen hersenschimmen. Hun moeder had eigen vermogen gehad, maar wat was er sindsdien allemaal gebeurd in de wereld......! Ze konden wel straatarm zijn geworden. Een jongen en een meisje, met een schurk tot vader...... Gesteld dat ze zonder een cent naar Engeland terug waren gegaan. Wat doe je in zo'n geval? Zoeken waar je familie gebleven is. Vooral als je een miljonair tot oom hebt gehad. Nu, dan neem je allereerst eens inzage van zijn uiterste wilsbeschikking. Dan ga je eenvoudig naar Somerset House en lees je zijn testament. En dan ga je kijken waar juffrouw Letitia Blacklock te vinden is...... „Ik wed om een dubbeltje, dat Pip en Emma...... of één van beiden...... op het ogenblik in Chipping Cleghorn zitten," dacht hij.

In de keuken van Little Paddocks deelde juffrouw Blacklock aan Mitzi de laatste instructies uit. „Sandwiches met een sardientje en tomaat. En dan van die koekjes, die je zo lekker kunt bakken. En dan wou ik óók wel graag die verrukkelijke cake, je weet wel, waar Patrick zó dol op is!"

„Geeft u dan een partijtje, dat u dat allemaal nodig hebt?"

„Ja, juffrouw Bunner is jarig en dan komen hier allerlei mensen op de thee."

„Op haar leeftijd moet je je verjaardag niet meer vieren. Vergeet hem maar liever......"

„Dat wil ze juist helemaal niet! Zij krijgt ook cadeautjes...... van alle mogelijke mensen...... het zal ook heus wel een gezellige drukte worden."

„Ja, let op wat er van komt...... dat hebben we de vorige keer gezien!"

Juffrouw Blacklock bedwong haar drift met moeite. „Dat zal nu niet meer gebeuren," zei ze bedaard.

„Hoe kunt u weten wat hier in huis gaat gebeuren? Ik loop de hele dag te beven en 's nachts kan ik er niet van slapen. Ik doe de deur van mijn kamer altijd op slot en kijk eerst in de kast."

„Nou, dan heb je toch ook niets te vrezen?" repliceerde de oude dame koeltjes.

„Die cake, die u wilt dat ik bakken zal, is de......" hier uitte Mitzi een klank, die juffrouw Blacklock als Schwitzebzr in de oren klonk; het konden ook wel een paar blazende katten zijn.

„Dat is 'm! Die machtige!"

„Ja, die is machtig! Maar ik heb niets! Onmogelijk zo'n cake te bakken! Ik heb chocolade nodig en veel boter en suiker...... en rozijnen!"

„Je mag er dat blikje boter voor gebruiken, dat we uit Amerika hebben gekregen. En wat van de rozijnen voor Kerstmis. En hier heb je een chocolade-blok en een pond suiker."

Nu straalde Mitzi's gezicht van plezier. „O, nu kan ze goed worden, heel goed!" riep ze in extase. „Rijk, om te smelten zo rijk...... En bovenop glaceer ik wat suiker...... en dan schrijf ik er met chocolade op: „Wel gefeliciteerd!" O, jullie Engelsen, met cakes, die naar zand smaken...... nooit, nooit hebben jullie zo'n cake geproefd. Zalig, zullen ze roepen, zàlig...."

Er trok een wolk over haar gelaat. „Meneer Patrick heeft haar de Zalige Moord-cake genoemd! Mijn cake! Ik wil niet, dat ze zo wordt genoemd!"

„Heus, Mitzi, dat was zijn hoogste compliment," legde juffrouw Blacklock geduldig uit. „Hij bedoelde alleen, dat je er voor zou willen sterven om zo'n zalige cake te proeven......"

Mitzi weifelde. Ze keek haar aan. „Nou, maar dat woord „Moord" hoort er niet bij. Daar houd ik nu eenmaal niet van! Je gaat niet dood als je van mijn cake eet......"

Juffrouw Blacklock ging met een zucht de keuken uit. Die Mitzi was toch een rare! Je wist nooit hoe ze iets zou opvatten. Zij liep Dora Bunner bijna in de armen. „O, Letty, ik wou net aan Mitzi gaan zeggen hoe ze de sandwiches moet snijden..."

„Moet je niet doen," zei juffrouw Blacklock, haar vriendin aan de arm meenemende. „Ze is nou net weer in een goed humeur en daarvan moeten we gebruik maken."

Juffrouw Bunner vond het allang best. Stralend zei ze: „Edmund Swettenham heeft daarnet opgebeld. Hij feliciteerde me héél hartelijk en vertelde, dat hij vanmiddag een potje honing voor me zou meebrengen. Dat vind ik érg aardig. Ik snap niet hoe hij het wist, dat ik jarig was."

„Iedereen is daarvan op de hoogte. Ik geloof, dat jij het ze zelf allemaal hebt verteld!"

„Och, ik heb ze wijsgemaakt, dat ik vandaag negen en vijftig werd......"

„Maar je bent vier en zestig!" zei juffrouw Blacklock ondeugend.

„Maar juffrouw Hinchliffe zei: „Daar ziet u toch niet naar uit! Hoe oud denkt u dat ik wel ben?" Nou dat vond ik érg lastig, want die juffrouw Hinchliffe ziet er vaak verbazend potsierlijk uit...... ze kan wel iedere leeftijd hebben...... A propos, ze wou wat eieren voor me meebrengen. Ik had haar verteld, dat onze kippen de laatste tijd al van de leg af raakten."

(Wordt vervolgd)